

पूर्वी लुम्बिनीसम्म फैलियो मनसुन

मिसन संवाददाता	
<i>नेपालगन्ज, २९ जेठ</i>	
जेठ १५ मा कोशी प्रदेशमा पुगेर देशका बाँकी भूभागमा फैलिन नसकेको मनसुनी वायु १४ दिनपछि फैलिएर पूर्वी लुम्बिनीसम्म आइपुगेको छ। मनसुन पश्चिम नेपालमा फैलिन अझै केही दिन लाग्ने जल तथा मौसम विज्ञान विभाग, मौसम पूर्वानुमान महाशाखाले जानकारी दिएको छ।	
बिहीबार बुलेटिन जारी गर्दै	

महाशाखाले मनसुनी वायु कोशी प्रदेशको बाँकी भूभाग, मधेश, बागमती, गण्डकी प्रदेशका केही भूभाग र लुम्बिनी प्रदेशका पूर्वी क्षेत्रका थोरै भूभागमा प्रवेश गरेको जानकारी दिएको हो।

नेपालमा यस वर्षको मनसुन सरदरभन्दा १५ दिन छिटो नेपाल भित्रिएपनि शक्तिशाली बन्न नसक्दा र बंगालको खाडीमा न्यूनचापीय प्रणाली पनि नबन्दा अन्यत्र फैलिन सकेको थिएन।

बाँके बर्दियामा विपद्बाट

करिब दुई लाख प्रभावित हुनसक्ने

मनसुन अवधिमा बाढी तथा डुबानको चपेटामा पर्ने र अन्य मौसमी प्रकोपहरूको जोरिखम पनि उच्च हुने बाँके र बर्दिया जिल्लामा विपद् पूर्वतयारी सुरु गरिएको छ। बाँके बर्दियाका जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समितिले बैठक गरेर विपद् पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्य योजना पारित गर्ने र अन्य अत्यावश्यक तयारी सुरु गर्ने निर्णय गरेका छन्।

बाँकेमा विपद्बाट २५ हजार घरपरिवारका एक लाख ५०

हजार मानिस प्रभावित हुनसक्ने अनुमानका आधारमा विपद् पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्य योजना अद्यावधिक गरिएको छ। यद्धपि बाँकेका स्थानीय तहहरूले अझै मनसुन पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्य योजना अद्यावधिक गरिसकेका छैनन्। अब यथाशीघ्र स्थानीय तहहरूले पनि मनसुन पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्य अद्यावधिक गर्ने निर्णय पनि जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समितिले गरेको जिल्ला आपतकालीन कार्यसञ्चालन केन्द्रका सूचना

व्यवस्थापन अधिकृत रूपन

ज्ञवालीले जानकारी दिए।

मनसुनजन्म विपद्का

घटनाहरूलाई प्रभावकारी

प्रतिकार्यका लागि योजनाहरूको परीक्षण तथा स्रोत साधन र जनशक्ति परीक्षण तथा समन्वय सहकार्यको खाका पनि तयार पारिएको छ। मनसुन पूर्वतयारीकै लागि आज शुक्रबार नेपाली सेना, सशस्त्र प्रहरी बल, नेपाल प्रहरी, रेडक्रस, मानवीय सेवामा कार्यरत संघसंस्था, समुदायको सहभागिता तथा सबै पालिकाको समन्वयमा राप्ती नदीस्थित सिधनिया घाटमा कृत्रिम घटना अभ्यास पनि गरिँदछ।

उता बर्दिया जिल्लामा ३०

हजार भन्दाबढी जनसङ्ख्या प्रभावित हुन सक्ने प्रतिकार्य योजना पारित गरिएको छ।

जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समितिले विपद् पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्यलाई थप व्यवस्थित, एकीकृत र सक्रिय बनाउने निर्णय गरेको जानकारी दिइएको छ।

बर्दियामा पनि सबै

स्थानीय तहले प्रतिकार्य योजना अद्यावधिक गर्ने, डुबान र बाढी प्रभावित क्षेत्रहरूको पहिचान गर्ने, पूर्वसूचना प्रणाली सुदृढ गर्ने निर्णय पनि गरिएको छ। यसैगरी स्रोत साधन, जनशक्ति र सुरक्षित स्थानहरू अद्यावधिक गर्ने पनि निर्णय गरिएको छ।

खसीको भनेर बाखाको मासु बिक्री

मिसन संवाददाता	
<i>नेपालगन्ज, २९ जेठ</i>	
नेपालगन्जमा दुईवटा पसलले खसीको भनेर बाखाको मासु बिक्री गर्दै गरेको फेला परेको छ। उपमहानगरपालिका पशु सेवा शाखाको आयोजनामा भएको संयुक्त अनुगमन टोलीले गरको अनुगमनका क्रममा सो बदमासी फेला परेको हो।	
सो क्रममा नेपालगन्ज-१६	

रामबाघस्थित फहिम प्रेस हाउसबाट पाँच केजी, कलिम अहमद मासु पसलबाट सात केजी बिक्री गर्दै गरेको बाखाको मासु पनि बरामद गरेको छ भने तीनवटा बाखा पनि बरामद गरेको छ।

भेटेरिनरी निरीक्षक डा. सुमन खनालको अगुवाइमा भएको अनुगमनले नेपालगन्ज १५ जमुनाह क्षेत्रमा पनि अनुगमन गरेको थियो। जमुनाहस्थित

मोहम्बत सरिफ कुशेगीको पसलबाट दुई क्यारेट भारतीय सेतो अण्डा, नसीम माछा पसलबाट १५ केजी खान अयोग्य मङ्गुर माछा, शाहबुद्दिन कर्बाडियाको पसलबाट आठ केजी खान अयोग्य माङ्गुर माछा बरामद गरिएको छ। अनुगमन टोलीले बरामद गरेका खान अयोग्य खसीको मासु, टाउको, खुट्टा, माछाहरू नष्ट पनि गरेको जानकारी दिएको छ।

जीप दुर्घटना हुँदा

६ जना घाइते

बाजुरा। बाजुराको खप्तड छेडेदह

गाउँपालिका १ काँडामा जीप दुर्घटना भएको छ। बिहीबार बिहान ६ बजेतिर काँडाबाट अछामको साँफेबगर जादै गरेको जीप दुर्घटना भएको हो। खप्तड छेडेदह १ गोठपाडा बस्ने अन्दाजी ३४ वर्षका लक्ष्मण रोकयाले चलाएको सु.प्र.०१-००१ब४१९० नम्बरको जीप दुर्घटना भएको प्रहरीले जनाएको छ।

काँडाको चौकानाभित्र सडकखण्डमा जीप रोकेर ओत लगाउने क्रममा जीप एक्कासि अगाडि

बद्दा सडकबाट करिब ५० मिटर तल खसेको हो। जिल्ला प्रहरी कार्यालयका अनुसार उक्त दुर्घटनामा परी ६ जना घाइते भएका छन्।

घाइते हुनेमा खप्तड छेडेदह १ काँडा बस्ने अन्दाजी ८० वर्षकी तुरु सुनार, ४५ वर्षकी पार्वती विक, ६० वर्षकी तिल्दी सुनार, शान्ति विक, ७० वर्षका श्यामलाल विक र बडीमालिका नगरपालिका ९ बस्ने अन्दाजी २९ की बिन्दु विक छन्।

घाइते सबैको अछामको बयालपाटा अस्पतालमा उपचार भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ। घाइते भएका एक/दुई जनाबाहेक सबैको अवस्था सामान्य छ। जीप चालक रोकयालाई नियन्त्रणमा लिएर आवश्यक अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ।

मिसन संवाददाता

कैलाली, २९ जेठ

कैलाली प्रहरीले गोली हानेर दुई जनालाई नियन्त्रणमा लिएको छ। जिल्लाको भजनी नगरपालिका- ७ मा प्रहरीले गोली चलाएको हो। गोली हानेर नियन्त्रणमा लिइएकामा रिदम ढुंगाना र मिलन चन्द रहेका छन्। दुवैलाई गोली लागेको छ।

कैलालीका डीएसपी राजकुमार

सिंहका अनुसार टीकापुरमा गत जेठ १५

गते स्थानीय टेकेन्द्रसिंह विष्टमाथि खुकुरी

जनालाई नियन्त्रणमा लिइएको छ। 'कैलारी गाउँपालिका-२ शिवरत्नपुरबाट पक्राउ

पहिलो पृष्ठको बाँकी

घुमुवा...

थियो भनेकुुरा मलाई

थाहा भएन।' रिजालले त्यस्तो भनेपनि संघका अध्यक्ष भण्डारी र रिजालले भोलाबाट पैसा फिर्केर गेने नै पसलमा बुभाएका थिए।

पैसा बुभाउनभन्दा पहिला इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरमा व्यवसायीका नेता, प्रहरीका अधिकारी, रकम दिने पक्ष र असुली गर्नेहरूबीच छलफल भएको थियो। झोतका अनुसार छलफलमा असुली गरिएको पाँच लाख रकम फिर्ता गरेर घटनालाई मिलाउने एक किसिमको छलफल भएको थियो।

सोही अनुसार नै घुमुवाहरूले जेठ २६ गते नेपालगन्जको टांगा स्टेशसनमा फिर्ताको लागि संघका अध्यक्ष भण्डारी र रिजाललाई रकम बुभाएका थिए। त्यहाँ बुभेको पैसा भण्डारी र रिजालले पसलमा ल्याएर बुभाएका हुन्। संघका अध्यक्ष भण्डारी भने मिसन टुडेले पटक पटक सम्पर्क गर्दासमेत सम्पर्कमा आएनन्। मंगलबारको अंकमा मिसन टुडेले यसबारेमा समाचार प्रकाशित गरेपछि इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरले पीडितलाई बोलाएर उजुरी दिन लागएको थियो।

उनीहरूले पसलमा बागेनिङ गरेर नेपालगन्ज-कोहलपुर सडक खण्डको जानकारी गाउँपालिका- ६ प्रिप्रहवाको एक खाजा पसल अगाडि पाँच लाख रूपैयाँ नगद बुभेका थिए। भारतीय नम्बर प्लेटको यूपी५०एए ९८८५ नम्बरको कार चढेर उनीहरू रकम बुक्नुन पुगेका थिए। 'सरहरूले काममा पैसा राख्न लगाएपछि कोहलपुरबाट बोकेर गएको पाँच लाख नगद रूपैयाँ भारतीय नम्बर प्लेटको कारमा राखेको हुँ,' नाम उल्लेख नगरीदिन आग्रह गर्दै ती व्यवसायीले भने, 'पसलमा आएर लागूऔषध लगायतका मुद्दामा फसाइदिने धम्की दिएपछि मंहगो ब्याजमा सापटी लिएर पैसा बुभाएको हुँ।'

यस्तो थियो पाँच लाख असुलीको घटनाक्रम
थ्रिस्टार मोबाइल पसलमा राखिएको सिसिटिभी भिडिओअनुसार तीनैजना घुमुवा जेठ २१ गते बुधबार मध्यान्ह २ बजेर ३६ मिनेट जाँदा मोबाइल पसलको बाहिर पुगेका थिए। उनीहरूमध्ये दुई जना प्रहरीका घुमुवाले आफूहरू प्रहरी भएको भन्दै पसलमा छापा हान्न आएको भनेर प्रहरीको परिचयपत्र समेत देखाए।

लगत्तै प्रहरीका दुई जना घुमुवाले बाहिरपट्टी सेवाग्राही बस्ने कुसीमा बसेर केरकार गर्छन् भने सशस्त्र प्रहरीका घुमुवाले रेकी गर्छन्। मिसन टुडेलाई प्राप्त सिसिटिभी भिडिओअनुसार केही मिनेट बाहिरबाटै केरकार गरेपछि २ बजेर ४३ मिनेटमा प्रहरी सहायक हवलदार बर्मा पसलभित्र छिर्छन्। लगत्तै प्रहरी सहायक हवलदार खानसमेत भित्र परन्छन्। २ बजेर ५० मिनेट जाँदा प्रहरीसँग कुराकानी गरेर सशस्त्रका घुमुवा चौधरीसमेत मोबाइल पसलभित्र पसेको सिसिटिभी भिडिओमा प्रस्ट देखिन्छ। त्यसपछि तीनै जना मिलेर पसल सञ्चालकलाई सोधपुछ गर्छन् भने पसलमा राखिएका मोबाइल लगायतका सामानहरू खोलेर हेर्छन्।

घुमुवा प्रहरीले धम्की दिन थालेपछि पसल सञ्चालकले मोबाइल तथा इलेक्ट्रोनिक्स व्यवसायी संघ बाँकेका अध्यक्ष गोविन्द भण्डारीलाई फोन गर्छन्। २ बजेर ५९ मिनेटमा संघका अध्यक्ष भण्डारी दैलेख घर भई हाल नेपालगन्ज बस्दै आएका सूर्यप्रसाद रिजाललाई लिएर भित्र छिर्छन्। ३ बजेर १४ मिनेटमा अध्यक्ष भण्डारीसँग गएका व्यक्तिले भित्रबाट सबै सटर बन्द गरिदिन्छन्। त्यसपछि घुमुवा प्रहरी, संघका अध्यक्ष भण्डारी उनीसँग गएका रिजाल, पसल सञ्चालकबीच केहीबेर कुराकानी भएको सिसिटिभी भिडिओमा

देखिन्छ। ३ बजेर १९ मिनेटमा पसल सञ्चालक हात जोडेर उनीहरूसँग हारगुहार गरिरहेका देखिन्छन्। त्यसपछि संघका अध्यक्ष तथा घुमुवा प्रहरी मिलेर फेरी पसलका सामानहरू हेर्छन्। ३ बजेर २७ मिनेटमा उनीहरूले पसलमा जडान गरेको सिसिटिभी क्यामेरा सञ्चालनको लागि जडान गरिएको लाइनको तार नै निकालेर सिसिटिभी क्यामेरा बन्द गराउँछन्। सिसिटिभी क्यामेरा बन्द गराएपछि धम्की दिँदै उनीहरूले पसल सञ्चालकसँग पैसाको बागेनिङ गर्न सुरु गर्छन्। पसलमा कार्यरत एक कर्मचारीका अनुसार घुमुवा प्रहरीले आफूहरूले मागेको रकम नदिए लागूऔषध लगायतका मुद्दामा फसाइदिने भन्दै धम्की दिएका थिए।

संघका अध्यक्ष भण्डारीले समेत घुमुवासँग निहु नखोज्न र मिलाएर जान नै पसल सञ्चालकलाई सुभाब दिएका थिए। सुरुमा उनीहरूले आठ लाख रूपैयाँ दिनुपर्ने माग गरे। पसल सञ्चालकले त्यति रकम दिन नसक्ने भन्दै मिलाउन भनेपछि उनीहरूले सात लाख रूपैयाँको माग गरेका थिए। सात लाखमा समेत कुरा नमिलेपछि पाँच लाख भए हुनेगरी घुमुवासँग कुरा मिलाए।

त्यसपछि उनीहरूले आफूलाई तत्कालै पाँच लाख रूपैयाँ दिनुपर्ने र नपाए राम्रो नहुने बताएका थिए। पसल सञ्चालकले आफूसँग अहिले त्यतिधेरै पैसा नभएको र दुई चार दिनमा दिने प्रस्ताव गरे। उनीहरूले त्यो प्रस्ताव नमानेपछि सञ्चालक ऋण खोज्नतिर लागेका थिए।

त्यहीबाट नै केही व्यक्तिलाई पैसा चाहिएको भन्दै उनले फोन गरे। कतैबाट समेत पैसाको जोहो हुन नसकेपछि पसल सञ्चालकले मंहगो ब्याज दिनेगरी एक व्यक्तिलाइ पाँच लाख रूपैयाँ सापटी पाएका थिए। ती व्यक्तिलाई उनीले

आफ्नो स्टाफ मन्सुर खानको नाममा पाँच लाखको चेक काट्न लगाए। खानको नाममा पाँच लाखको चेक आइसकेपछि सडकमा राखिएको सिसिटिभी भिडिओअनुसार घुमुवा प्रहरीहरू चेक साटेर रकम ल्याउनु भन्दै ३ बजेर ५१ मिनेटमा पसलबाट बाहिरिएका थिए। ३ बजेर ५२ मिनेटमा सय मिटर टाढा हरियाली मार्गमा राखिएको भारतीय नम्बर प्लेटको यूपी५०एए ९८८५ नम्बरको कार चढेर तीनै जना घुमुवाहरू गएका थिए। उनीहरूले पसल सञ्चालकलाई चेक साट्न लगाएर नगद रकम ल्याउन संघका अध्यक्ष भण्डारीलाई जिम्मा दिए। घुमुवा गएपछि तत्कालै पसल सञ्चालक आफ्नो स्टाफले बैंकबाट साटेर ल्याएको रकमसँगै आफ्नो मोटरसाइकलमा संघका अध्यक्ष भण्डारीलाई राखेर नेपालगन्जतिर लाग्छन्। चेक साटेर नगद लिएपछि अध्यक्ष भण्डारीले उनीलाई पिप्रहवामा रकम बुभाउन जानुपर्ने भयो भनेर उतै लिन्छन्।

पहिला नै त्यहाँ भएका उनीहरूले नगद पाँच लाख रूपैयाँ भारतीय नम्बरको कारमा राख्न लगाएका थिए। पाँच लाख नगद दिएको कुरा कसैलाई खबर गरे सिध्याइदिने धम्कीसमेत मोबाइल पसल सञ्चालकलाई दिए। 'पैसा नदिँदा मात्रै होइन, यस्ता दिएपनि कतै खबर गरे राम्रो हुँदैन भनेर धम्की दिए,' ती पसल सञ्चालकले मिसन टुडेसँग शनिबार भने, 'बिहीबारसमेत नेपालगन्जको गणेशमान चोक नजिकैको मोबाइल पसलमा बोलाएर अरू कसैलाई थाहा दिए ब्राउनसुगर केसमा फसाइदिने बताए।' उनीहरूले मोबाइल पसल सञ्चालकलाई आगामी दिनमा मिलेर काम गर्नुपर्ने भन्दै अब ढुक्क गएर काम गर्न भनेका थिए।

जेठ २२ गते बिहीबार इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरमा मुद्दा दर्ता गर्न

खोजेका उनलाई संघका अध्यक्ष भण्डारीले मुद्दा दर्ता नगरेर मिलेर जानुपर्ने भन्दै नेपालगन्जको गणेशमान चोक नजिकै पुर्‍याएका थिए। त्यहाँको एक मासु पसलमा तीनजना घुमुवा प्रहरीले पसल सञ्चालकलाई कतै उजुरी गरेर राम्रो नहुने भन्दै चुपचाप बस्न धम्की दिएका थिए। घटनामा संघका अध्यक्ष भण्डारी र उनीसँग गएका रिजालको भूमिका शंकास्पद देखिन्छ। मंगलबार मात्रै मिसन टुडेको सम्पर्कमा आएमा रिजालले भने आफू भण्डारीसँग मोबाइल पसलमा गएको स्वीकार गरेका थिए।

रकम...

सोही दिन नै प्रहरी सहायक हवलदार खान र बर्मालाई पनि पक्राउ गरेर इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुर पुर्‍याइएको प्रहरीले जनाएको छ। सशस्त्र प्रहरी जवान रामसुन्दर चौधरीलाई भने बिहीबार साँभकमात्र पक्राउ गरिएको डीएसपी खनालले जानकारी दिन्छन्।

पक्राउ परेका पाँचैजनालाई इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरको हिरासतमा राखिएको छ। बुधबार पक्राउ परेका खान, बर्मा, भण्डारी र रिजाललाई बाँके जिल्ला अदालतबाट बिहीबार म्याद थप गरेर अनुसन्धान अगाडि बढाइएको प्रहरी निरीक्षक बुढामगरले बताए।

सशस्त्र प्रहरी जवान चौधरी बिहीबार साँभकमात्रै पक्राउ परेकाले उनीलाई आजमात्र बाँके जिल्ला अदालतमा उपस्थित गराइने इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरले जनाएको छ। प्रहरी स्रोतले भने प्रारम्भिक अनुसन्धान सुरु भएकाले पाँच लाख रूपैयाँ असुलीको घटनामा अन्यको संलग्नता देखिए उनीहरूलाई समेत पक्राउ गरिने जनाएको छ।

विद्युत्...

हो स्पष्टरूपमा जानकारी दिनुपन्थो। आन्दोलन र तोडफोड गर्ने बाध्य नबनाउ

नागरिकहरूलाई।'

नागरिक समाजका अगुवा कृष्णप्रसाद श्रेष्ठले विद्युत्का कर्मचारीहरू अतिनै गैरजिम्मेवार भएको बताए। 'हरेक दिन लो भोल्टेज र अघोषित लोडसेडिङका कारण सर्वसाधारण आहत भएका छन्, यो हरेक वर्षको समस्या हो, पूर्वतयारी छैन, नागरिकलाई कतिखेर बत्ती जान्छ आउँछ जानकारी छैन, आफू नो मलनाम्दी भएको छ, विद्युत् कर्मचारीहरू गैरजिम्मेवार बनेका छन्।' उनले भने, 'पहिलाका वर्षहरूमा पनि सडक आन्दोलननै गर्नुपरेको थियो, जनताको धैर्यताको बाँध टुटिसकेको छ, जनता फेरीपनि सडकमा आएर विद्युत् कार्यालय घेराउ गर्ने तथा आक्रामक ढंगले आन्दोलन नगर्गलिन भन्न सकिन्न।'

नेपालगन्ज उद्योग वाणिज्य संघका उपाध्यक्ष चिरञ्जीवी वलीले दैनिक घण्टैसम्म अघोषितरूपमा लोडसेडिङ गरेर बिहानदेखि रातिसम्म पटक पटक लाइन काटिँदा उद्योगी, व्यवसायी तथा सर्वसाधारणले सास्ती खेपिरहनुपरेको बताए। 'बिना जानकारी हरेक एक आधा घण्टामा लाइन काटेको छ, उद्योगीले नियमितरूपमा मेसिन चलाउन पाएका छैनन्, कच्चा पदार्थ वेस्टेज गइरहेको छ, कतिपयले त उद्योग चलाएकै छैनन्, कच्चा पदार्थ वेस्टेज गर्ने मात्रै नभएर मेसिनसमेत बिग्रने गरेका छन्,' उनले भने, 'कार्यालय प्रमुखको रेसपोन्स छैन, फोन उठ्दैन, बाहिर सडकमा हिँड्न सक्ने अवस्था छैन, घरभित्र बत्तीबिना बस्न सकिँदैन, उद्योगी व्यवसायी मात्र होइन सबैको जनजीवन नै अस्तव्यस्त बनेको छ।'

नेपाल विद्युत् प्राधिकरण नेपालगन्ज वितरण केन्द्रका सहायक प्रबन्धक ई.जगन्नाथ लामिछानेले केही दिनदेखि नेपालगन्जको तापक्रम उच्च भएका कारण विद्युत् आपूर्ति व्यवस्थापनमा समस्या आएको

बताए।

'हामीसँग तत्काल समस्या समाधानका लागि वैकल्पिक उपाय छैन, राष्ट्रिय प्रसारणको लाइन हरेक दिन बेलुका २/३ पटकसम्म जाने गर्छ, एकपटक गएको लाइन आउन कम्तीमा ४५ मिनेट लाग्छ, बत्ती आउँदा सबै डिमाण्ड एकैचोटी बढ्छ, चेन इफेक्ट हुन्छ, जताततै डिस्टर्ब हुन्छ, ओभरलोड हुँदा ट्रान्सफर्मर जल्ने, तार जल्ने चुँडिने, जम्पर जल्ने लगायतका समस्या आउँछ।'

उनले भने, 'त्यो मर्मत गर्नका लागि बत्ती काट्नुपर्छ, समय लाग्छ, हामीसँग मर्मत सम्भारका लागि जम्मा दुईवटा टोली छ, स्रोतसाधनको कमी छ, दुई वटै टोली फिल्डमा उठाउँदा पनि बिग्रेका सबै ठाउँमा पुग्न केही समय लाग्ने गर्दछ।'

उनले राष्ट्रिय प्रसारणबाट आउने विद्युत् भोल्टेज १३२ केभी हुनुपर्नेमा ११८ केभी भोल्टेजसम्म भएको जानकारी दिए। भोल्टेज घटेपछि विद्युतीय उपकरणले बढी करेन्ट तान्ने र ओभरलोड हुन गई उपकरण तथा वितरण गरिएका तारमा समेत क्षति हुने गरेको उनको भनाइ छ।

फोन नउठाउने, बिज्नी राख्ने, जवाफदेही नहुने भन्ने नागरिकले लगाएको आरोप खण्डन गर्दै उनले भने, 'कार्यालयमा दुई वटा हटलाइन फोन छ, मर्मतका लागि कर्मचारी फिल्डमा पठाउनुपर्ने हुँदा दुई वटै फोनमा एकजना कर्मचारी बस्नुहुन्छ। सबैले एकैपटक फोन गर्दा बिज्नी हुन्छ, एउटा फोनमा कुरा हुँदा अर्को फोन उठ्दैन, हामी जसरी हुन्छ सेवा प्रवाह गर्नतर्फ सचेत छौं।'

'अफिसको फोन उठेन भन्दै ग्राहकले रातबिरात हामीलाई फोन गर्नुहुन्छ, दिउँसोमा जसोतसो मिलाउँछौं, रातिमा धेरै समस्या हुन्छ, ग्राहकको गुनासो समस्या सहन गर्न सकिन्न, रातिदिन भनेर लासदापनि ग्राहकलाई पूर्ण सन्तुष्टि दिन सकिन्न, दुःख लाग्छ, नो लाइट र मर्मत टिम मरेर

लाग्छ, तर व्यवस्थापनले हाम्रो कामको मूल्याङ्कन गर्दैन।' नाम नबताउने शर्तमा फिल्डमा खटिने कर्मचारीहरू भन्छन्, 'ग्राहकको कम्प्लेन, निवेदन, फोन एउटा होइन दैनिक हजारौंको प्रश्नको जवाफ हामीले नै दिनुपर्छ, ओभरटाइम र सेवासुविधामा हामी माथिने विभेद हुन्छ, तरपनि जनताको सेवाका लागि २४सै घण्टा हामी फिल्डका कर्मचारी खटिएका छौं।' 'कर्मचारीहरू बढी राजनीति गर्छन्, हाजिर गर्ने टाप ठोक्ने (हाटा) वाला छन्, अधिकांश कर्मचारी काम गर्दैनन्, हामी थोरै कर्मचारी फिल्डमा खटिँदा भनेको समस्या सेवा प्रवाह गर्न सक्दैनौं।' उनीहरूले भने।

रातिको समयमा अधिकांश नेपालगन्जवासीको कामनै फेसबुक लगायतका सामाजिक सञ्जालमा बत्ती नभएकै बारेमा स्टारटस लेख्दै बित्ने गरेको छ। कसैले 'बत्ती कतिखेर आउँछ ?' कसैले 'बत्ती त छ, तर लो भोल्टेज छ' कतिपयले 'कहाँ के भएको होला, जानकारी पाउँन' लगायतका स्टारटस लेखेर बसिरहेका हुन्छन्।

जल तथा मौसम विज्ञान विभाग फिल्ड कार्यालय नेपालगन्जको फिल्ड इन्चार्ज मिना सीवाकोटीका अनुसार बिहीबार नेपालगन्जको अधिकतम तापक्रम ३९ दशमलव ५ डिग्री र न्यूनतम तापक्रम ३० दशमलव ५ डिग्री सेल्सियस मापन भएको छ। उनका अनुसार मंगलबार यहाँको अधिकतम तापक्रम ४१ डिग्री सेल्सियस रहेको थियो भने न्यूनतम तापक्रम ३२ डिग्री सेल्सियस रहेको थियो। त्यसैगरी बुधबार अधिकतम तापक्रम ३८ दशमलव २ डिग्री र न्यूनतम तापक्रम २४ दशमलव ८ डिग्री सेल्सियस मापन भएको थियो। अत्यधिक गर्मीका कारण नेपालगन्जलगायत बाँकेका केही स्थानीय तहले विद्यालयहरूलाई सार्वजनिक बिदासमेत दिएका छन्।

सम्पादकीय

विद्युत् आपूर्ति नियमित गर

देशकै अत्यधिक गर्मी हुने मध्येको एक ठाउँ हो बाँकेको सदरमुकाम नेपालगन्ज । भन्ने गरिन्छ नेपालमै सबैभन्दा बढी गर्मी नेपालगन्जमा हुने गर्दछ । उच्च गर्मी हुने ठाउँ नेपालगन्जमा भने पछिल्ला केही दिनयता दैनिक विद्युत् आपूर्ति अनियमितता हुँदै आएको छ । दैनिकरूपमा विद्युत् अनियमितता हुँदा यहाँका सर्वसाधारण नागरिकहरूको जीवन अत्यन्त कष्टकर बनेको पाइन्छ । विद्युत् आपूर्ति गर्ने निकाय नेपाल विद्युत् प्राधिकरण नेपालगन्ज वितरण केन्द्रप्रति यहाँका स्थानीयहरूले आक्रोस पोखिरहेका छन् । नेपालगन्जमा बढ्दै गइरहेको गर्मीमा विद्युत् सेवासमेत अनियमितता हुँदा नागरिकहरू आक्रोसित बनेका हुन् । नेपालगन्जमा गतवर्ष करिब ४५ डिग्री सेल्सियससम्म तापक्रम पुगेको थियो भने अहिले करिव ४२ डिग्रीसम्म पुगेको तथ्यांक छ । त्यसैपनि गर्मी ठाउँ, त्यसमाथि भ्यापभ्याप बत्ती जाने र आउने गर्दा यहाँका नागरिकको हालत खराब भइसकेको छ । विशेषगरी बालबालिका तथा वृद्धवृद्धामा भनै समस्या हुने गरेको छ । अत्याधिक गर्मीका कारण घरबाहिर निस्कने कुरा पनि हुँदैन, भित्र बसी भैनेपनि बत्ती हुँदैन, एक दिन होइन, दुई दिन होइन सधैं यस्तै । ४१, ४२ डिग्री सेल्सियस आसपासको चर्को गर्मी खेपिरहेका नागरिकले विद्युत् कार्यालयले नियमितरूपमा विद्युत् आपूर्ति नगर्दा र भ्यापभ्याप बत्ती काट्ने समस्या भैलिरहेका छन् ।

नेपालगन्जका स्थानीयले विद्युत् कार्यालयले चर्को गर्मीमा पनि विद्युत् नियमित आपूर्ति नगरेको भन्दै सामाजिक सञ्जालमार्फत् चर्को विरोध जनाइरहेका छन् । अत्याधिक गर्मीका साथै उम्सोबाट पीडित बनेका नेपालगन्जवासीहरूले विद्युत् कार्यालयले नियमितरूपमा विद्युत् आपूर्ति गर्नुपर्ने माग राखेका छन् । गर्मीले त्यसैपनि नागरिकहरू पीडामा छन्, त्यसमाथि विद्युत्ले आफ्नो मनलाग्दी बत्ती काट्दा नागरिक भन हैरानमा छन् । नागरिकहरूले बत्ती कतिबेला आउँछ, कतिबेला जान्छ, कति समयका लागि जान्छ जस्ता विषयहरूमा जानकारी पाउनुपर्छ । विद्युत् कार्यालयले यस विषयमा सर्वसाधारण नागरिकलाई जानकारी गराउनुपर्दछ । तर नागरिकहरू यसविषयमा अन्जान छन् । उनीहरूले सामाजिक सञ्जालमार्फत् जानकारी माग्ने गर्दछन् । तर उत्तर पाउँदैनन् । नेपालमा लोडसेडिङ छैन तर अघोषितरूपमा दैनिकरूपमा दर्जनौँ पटक बत्ती आउने र जाने गर्दछ । भ्यापभ्याप बत्ती जाने र आउने गर्दा नागरिकका पंखा, फ्रीज, कुलर, एसी, टेलिभिजन, कम्प्युटर लगायतका विद्युतीय उपकरणहरूमा समेत टूलो क्षति हुने गरेको छ । साँच्चै भन्नुपर्दा यतिखेर गर्मीका साथै विद्युत् प्राधिकरणबाट नागरिकहरू अत्यन्तै पीडित बनेको पाइन्छ ।

विद्युत् प्राधिकरणले बिनाजानकारी बत्तीको लाइन काट्न पाउँदैन तर अघोषितरूपमा लोडसेडिङ जस्तै गरेर बत्ती काटेको काट्दै गर्नु जायज हुन सक्दैन । प्राधिकरणको पूर्वतयारी पनि गरेको देखिएन । नेपालगन्जमा यस वर्षमात्र नभएर हरेक वर्षको गर्मीयाममा यो समस्या दोहोरिरहेको हुन्छ । समस्याको पहिचान गरेर अर्को वर्षबाट बत्ती नियमित बनाउनतर्फ ध्यान दिनु जरुरी छ । दीर्घकालीनरूपमा योजना बनाएर कार्यान्वय गरी आमनागरिकहरूलाई नियमितरूपमा विद्युत् आपूर्ति गर्नका लागि ध्यान जानु जरुरी छ । बत्ती जाँदा नागरिकले खबर गरेको ठाउँमा तत्काल मर्मत सम्भार गर्नका लागि आवश्यक प्राविधिकको टोली परिचालन गर्नुपर्ने देखिन्छ । आफ्नो तहबाट हुनसक्ने र गर्नसक्ने सम्पूर्ण सेवाहरू नागरिकलाई तत्काल प्रवाह गर्न र आफ्नो तहबाट हुनसक्ने र गर्नसक्ने समस्याहरूका बारेमा माथिल्लो निकायमा खबर गरी कार्यान्वयन गर्नका लागि विद्युत् प्राधिकरण वितरण केन्द्रले पहल गर्नु जरुरी छ । चर्को गर्मीमा नागरिकलाई सास्ती होइन् विद्युत् प्राधिकरणले राहत दिनु जरुरी छ । दीर्घकालीनरूपमा विद्युत् आपूर्ति अनियमितता हुने समस्याको हल गर्दै नागरिकलाई विद्युत् नियमित आपूर्ति सेवा प्रवाह गर्न विद्युत् प्राधिकरणको गम्भीर ध्यानाकर्षण होस् ।

हाम्रो अनुरोध

हामीले प्रकाशित गरेका लेख, रचनामा प्रतिक्रिया जनाउन

तथा आफ्ना साहित्यिक रचनाहरू प्रकाशित गर्न

चाहनुहुन्छ भने हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोला ।

महानन्द ढकाल

साहित्यिक सम्पादक

सम्पर्क नं. ९८८४८०१०६६

इमेल: missiontodaydaily@gmail.com

“सुचनामा तपाईंैजको साकेचारी”
मिसन टुडे
 राष्ट्रिय दैनिक
 www.missiontodaynews.com

डा उदय रानामगर

विश्वव्यापीकरणपछि विश्वमा आप्रवासन एक तातो मुद्दा बनेको छ । विश्व आप्रवासन संगठन (आइओएम)को अनुमानअनुसार सन् २०२० मा विश्वमा करिब २८ करोड १० लाख अन्तर्राष्ट्रिय आप्रवासी छन्, जुन विश्वको जनसङ्ख्याको ३.६ प्रतिशत हो । विश्वव्यापीकरणसँगै विश्वको जनसङ्ख्यालाई एउटा भौगोलिक सीमाभित्र सीमित गर्न सकिँदैन । यसको कारण विश्वमा जता रोजगारी तथा व्यापारको अवसर छ, त्यता नै युवाको चाप बढ्ने गरेको छ । आप्रवासनबाट प्राप्त हुने विप्रेषण प्रायः देशका लागि प्राथमिक स्रोतको रूपमा रही आएको छ । विश्वमा सन् २०२२ मा अन्तर्राष्ट्रिय आप्रवासीहरूबाट ८३१ अर्ब अमेरिकी डलर विप्रेषण आर्जन भएको देखिन्छ । विश्व बजारमा आप्रवासीहरूको सङ्ख्या विभिन्न कालखण्डमा बढेर गएको छ ।

विश्वव्यापीकरणको कारण सन् १९७० को दशकमा विश्वको कूल जनसङ्ख्याको २.३ प्रतिशत जनसङ्ख्या मात्र आप्रवासनमा जाने गरेकामा सन् २०२४ मा आउँदा बढेको देखिन्छ । यसले विश्वव्यापीकरण पश्चात् विश्वका प्रायः सबै देशहरूबाट मानिसहरू आप्रवासनमा जाने प्रवृत्ति बढेको देखिन्छ ।

सन् २०२३ मा प्रकाशित विश्व आर्थिक फोरमको रिपोर्टअनुसार सन् २०२७ सम्म विश्वको बजार श्रमशक्तिको प्रवृत्ति परिवर्तन हुँदै जाने र वर्तमान श्रम बजार संरचनामा २३ प्रतिशत रोजगारी संशोधित परिवर्तन हुने र ४४ प्रतिशत विद्यमान सीप रोजगारीलाई प्रत्यक्ष प्रभाव पर्ने उल्लेख छ । यसले विश्व श्रम बजारमा आठ करोड ३० लाख जनसङ्ख्यालाई प्रत्यक्ष प्रभाव पार्ने र नयाँ सीप भएका करिब छ करोड रोजगारी सिर्जना हुने पनि प्रक्षेपण गरिएको छ । यसले बजारमा थप अवसर र चुनौतीको सिर्जना गरेको छ ।

दक्षिण एसियाली मुलुकहरूबाट वैदेशिक रोजगारीमा जानेको सङ्ख्या अन्य क्षेत्रको तुलनामा बढी छ । यो प्रवृत्ति नेपाल पनि उल्लेख्य छ । नेपाल सरकारले निषेध गरेको देशबाहेक जुसुकै देशमा नेपालीहरू रोजगारीका लागि जानसक्ने व्यवस्था छ । हाल नेपाल सरकारले वैदेशिक रोजगारीको लागि एक सय ११ देशलाई स्वीकृत दिएको छ । यसबाट देश बाहिर रोजगारीमा जानेको लागि अवसरहरू बढ्दै गरेको देखिन्छ । प्राडा विश्वम्भर प्याकुलका अनुसार नेपालमा मध्यमस्तको आर्थिक वृद्धि हुँदा पनि आर्थिक वृद्धि र रोजगारीबिच कुनै सम्बन्ध देखिँदैन ।

यो हुनुको प्रमुख कारण विशेष गरेर बढी रोजगारी प्रदान गर्ने निर्माण र कृषि क्षेत्रमा नभएर आर्थिक वृद्धि सेवा क्षेत्रमा सीमित भएकोले हो । तथ्याङ्कले के देखाउँछ भने एक प्रतिशत जिडीपी वृद्धि हुँदा सेवा क्षेत्रबाट मात्र ०.६१ प्रतिशत रोजगारी वृद्धि भएको छ । यसले नेपालमा रोजगारीको अभावलाई भनै बल्काएको देखिन्छ । यसको कारण रोजगारीको खोजीमा वैदेशिक रोजगारीमा जानेको सख्या उल्लेख्य छ । अर्कातर्फ नेपालको अर्थतन्त्रको महत्वपूर्ण स्रोतको रूपमा रहेको विप्रेषणको विगत १० वर्षको औसत अवस्था हेर्दा कूल गार्हस्थ्य उत्पादनमा औसत अंश २३ प्रतिशत रहेको देखिन्छ ।

वैदेशिक रोजगारीबाट प्राप्त विप्रेषणले नेपालको आर्थिक संरचनालाई नयाँ आकार दिएको छ । यहाँबाट बाहिरिने आर्थिक रूपमा सक्रिय जनसङ्ख्याले नेपालको विकासमा असर त गरेको छैन भन्ने कुरा सोचनीय बनेको छ । हुन त नेपालको वैदेशिक रोजगारीको इतिहास त्यति पुरानो नभएतापनि आर्थिक उदारीकरण नीतिको अवलम्बनपश्चात् यो बढ्न थालेको देखिन्छ । सन् १९९० को दशकबाट तीव्र भई वैदेशिक रोजगार जाने क्रम पनि बढेको देखिन्छ । नेपालमा बार्षिक नौ लाख मानिसहरू रोजगारी खोजीको क्रममा रहेको देखिन्छ । अध्ययनअनुसार एक प्रतिशत आर्थिक वृद्धि हुँदा ०.३३ प्रतिशतले रोजगारी वृद्धि हुने गरेको देखिन्छ । तर नेपालको सवालमा रोजगारीको पर्याप्त मात्रामा सिर्जना हुन नसक्दा यूवा रोजगारीको खोजीमा विदेशिने गरेका छन् ।

वैदेशिक रोजगारीबाट देशमा विप्रेषण आएकोले आर्थिक क्षेत्रमा भरथेग पुगेको छ । खाडीमुलुकमा जाने नेपालीहरूबाट आउने विप्रेषण गस, बास र स्वास्थ्य उपचारजस्ता क्षेत्रमा खर्च हुँदा रेमिट्यान्स पुँजी निर्माणमा उपयोगी हुन सकेको छैन । तथापि यो घरायसी आय र राष्ट्रिय जिडीपी वृद्धिको लागि प्रमुख स्रोत बनेको छ । यसले गर्दा रोजगारीको अवसर सिर्जना हुन नसक्दा फेरि पनि वैदेशिक रोजगारीमा जानेको सङ्ख्या बढ्ने गरेको छ । रेमिट्यान्सले देशमा वैदेशिक मुद्राको सञ्चित बढाउन छ । यसबाट समग्र वित्तीय क्षेत्रको विस्तार भई आर्थिक विस्तारमा मद्दत पुऱ्याइरहेको छ । विप्रेषणले घरायसी तहमा खाना, लताकपडा, स्वास्थ्य हेरचाह र बालबालिकाको शिक्षाजस्ता अत्यावश्यक वस्तुहरूका लागि रकम उपलब्ध गराएर गरिबी घटाउन सहयोग गरेको देखिन्छ । घरायसी आय र आर्थिक वृद्धिका लागि विप्रेषण महत्वपूर्ण पक्ष बनेको छ भन्ने देखिन्छ ।

यद्यपि पुँजी निर्माणमा यसको खासै उपयोगता देखिएको छैन । कूल प्राप्त हुने रेमिट्यान्सको ७९ प्रतिशत उपभोगमा नै खर्च हुने गरेको अध्ययनले देखाएको छ । जबकि प्राप्त भएको विप्रेषणको तीन प्रतिशत मात्र बचत हुने गरेको देखिन्छ ।

आर्थिक वृद्धिमा सकारात्मक योगदान दिने विप्रेषण अर्थतन्त्रको छोटो अवधिको समस्या समाधान गर्ने अवसर बनेको छ । विदेशी मुद्राको प्रमुख स्रोत, आयातमा योगदान गर्दै राख्ने वृद्धि, गरिबी न्यूनीकरण, भूईँतहका जनताको आधारभूत आवश्यकता परिपूर्ति, प्रतिव्यक्ति आय वृद्धि, शिक्षा, स्वास्थ्य, आवासमा लगानी वृद्धिद्वारा मानव पुँजी निर्माणमा सहयोगसिद्ध बनेको छ । तर पनि यो दीर्घकालीन रूपमा एउटै स्रोतमाथिको उच्चतमस्तरको निर्भरता मुलुकको

सन् २०२३ मा प्रकाशित विश्व आर्थिक फोरमको रिपोर्टअनुसार सन् २०२७ सम्म विश्वको बजार श्रमशक्तिको प्रवृत्ति परिवर्तन हुँदै जाने र वर्तमान श्रम बजार संरचनामा २३ प्रतिशत रोजगारी संशोधित परिवर्तन हुने र ४४ प्रतिशत विद्यमान सीप रोजगारीलाई प्रत्यक्ष प्रभाव पर्ने उल्लेख छ । यसले विश्व श्रम बजारमा आठ करोड ३० लाख जनसङ्ख्यालाई प्रत्यक्ष प्रभाव पार्ने र नयाँ सीप भएका करिब छ करोड रोजगारी सिर्जना हुने पनि प्रक्षेपण गरिएको छ । यसले बजारमा थप अवसर र चुनौतीको सिर्जना गरेको छ ।

लागि निकै जोखिमपूर्ण हुन्छ । विदेशी मुद्रा आर्जनको एकल स्रोतमाथिको निर्भरतालाई अर्थशास्त्रीय भाषामा डच डिजिज पनि भनिन्छ । यो तत्कालको लागि उपलब्धीमूलकजस्तो देखिएता पनि दिगो आर्थिक वृद्धि र विकासको दृष्टिले प्रत्युत्पादक बन्ने सम्भावना हुन्छ ।

पछिल्लो दुई दशकमा नेपालको अर्थतन्त्र न्यून आर्थिक वृद्धि र उच्च विप्रेषणको चपेटामा परेका छ । आन्तरिक रोजगारीका सीमित अवसर, वैदेशिक रोजगारीसँगै युवा पलायन, विप्रेषण आप्रवाहमाथिको अत्याधिक निर्भरताजस्ता समस्यासँग जुद्धै आएको छ । विप्रेषणमा मात्र धेरै भर पर्दा हामीले आन्तरिक उत्पादन बढाउनेतिर ध्यान दिन सकेको छैन । नेपालीहरूले विदेशबाट कमाएर ल्याएको रेमिट्यान्स फेरि विदेशी सामान आयातमै खर्च हुने गरेको देखिन्छ ।

सन् २००६ मा गौडलेने नेपालको सन्दर्भमा गरेको अध्ययनअनुसार विप्रेषण विकासोन्मुख राष्ट्रका लागि विदेशी मुद्राको महत्वपूर्ण स्रोत रहने गरेको औल्याइएको छ । यो भुक्तानी सन्तुलन र चालु खाता बचतको लागि समेत महत्वपूर्ण हुने अध्ययनको निचोड छ । नेपालबाट रोजगारीका लागि विदेश जाने धेरै युवाले आफ्नो परिवारलाई निकै मिहेनत गरी विप्रेषण आर्जन गरी पठाउने गरेको उनको तर्क छ । यद्यपि, विप्रेषणको नकारात्मक पक्षले युवा पुस्तालाई लामो समयसम्म परिवारबिना बाहिर बस्दा उनीहरूमा जोखिम बढ्ने गरेको र अन्ततः उनीहरूले आफ्नो मातृभूमि छोड्ने प्रवृत्ति बढेको निष्कर्ष रहेको छ ।

त्यसैगरी नेपाल राष्ट्र बैकले सन् २०२३ मा प्रकाशित प्रतिवेदनअनुसार विप्रेषणका रूपमा भित्रिएको रकममध्ये दैनिक उपभोगमा मात्र ५८.७८ प्रतिशत खर्च हुने गरेको देखिएको छ भने शिक्षा तथा स्वास्थ्य क्षेत्रमा २२.४८ प्रतिशत, ऋण तिर्न १०.७ प्रतिशत र मनोरञ्जन तथा अन्य क्षेत्रमा ८.६७ प्रतिशत खर्च गर्ने गरेको पाइएको छ । अध्ययनमा समेटिएका परिवारमध्ये ९६.६१ प्रतिशत परिवारको दैनिक उपभोग खर्च वैदेशिक रोजगारीमा जानुपूर्वको तुलनामा बढेको पाइएको छ । त्यस्तै, ९६.१ प्रतिशत परिवारको चाडपर्व, मनोरञ्जन, सामाजिक खर्च समेत बढेको पाइएको छ ।

विदेशबाट पठाएको पैसा विभिन्न क्षेत्रमा लगानी भएको स्थिति समीक्षा गर्दा अनुत्पादक क्षेत्रमा नै बढी लगानी भएको देखिन्छ । व्यापार व्यवसायमा लगानी गर्ने ९८.२१ प्रतिशत, घरघडेरीमा लगानी गर्ने ६५.८ प्रतिशत र गरगहना खरिद गर्ने ६३.१९ प्रतिशत रहेको छ । समग्रमा विप्रेषणले अर्थतन्त्रमा खेल्ने भूमिकालाई लिएर केही विवाद छ । यसले कम विकसित देशहरूको विकासमा योगदान गर्दछ भन्ने पक्ष एकतर्फी छ भने अर्कातर्फ जनशक्ति बाहिरिँदा देशको विकासले फड्को मार्न सक्दैन भन्ने पक्ष पनि त्यतिकै छ । नेपालमा विप्रेषणबाट आर्जित आयका कारण दलाल अर्थतन्त्रअर्थात् उत्पादन नै नगरी कमाउने विचौलिया अर्थतन्त्र फस्टाएको भन्ने गरिन्छ ।

वैदेशिक रोजगारीबाट प्राप्त भएका धेरैजसो विप्रेषण उपभोगमा मात्र खर्च गर्ने प्रवृत्तिका कारण देशको विकासमा योगदान गर्न सक्दैन भन्ने तर्क बलियो छ । अर्कातर्फ देशको युवा जनशक्ति बाहिरिँदा उत्पादन क्षेत्रमा सङ्कुचन आई उपभोग्य वस्तुहरू समेत बाहिरबाट नै आयात गर्ने अवस्था देखिन्छ । देशभित्र भित्रिएको विप्रेषणले फेरि पनि आयातलाई बढावा दिँदै आएकाे अर्थतन्त्रमा खासै योगदान गर्न सक्दैन भन्ने तर्क पनि छ । तथापि, विप्रेषण नेपाली अर्थतन्त्रको लागि अनिवार्य छ तर यो अर्थतन्त्रको लागि स्थायी स्रोत भने होइन । सरकारले श्रम आप्रवासीको रेकर्ड राख्न थालेदेखिको विवरण हेर्दा नेपाली कामदार सबैभन्दा बढी जाने गन्तव्य देशहरूमा मलेसिया, कतार, साउदी अरेबिया, युएई र कुवेत मुख्य रहेको देखिन्छ । नेपाल भित्रने मानिसहरूको प्रवेश बद् यो भने जीडीपी बढ्छ; यसको विपरीत यदि जीडीपीमा आकार सानो छ भने जनसङ्ख्याको आगमन पनि घट्छ । त्यसकारण नेपालमा आउने पर्यटक वा वैदेशिक रोजगारीबाट फर्केका मानिस र कुल गार्हस्थ्य उत्पादनबीच एकतर्फी सकारात्मक सम्बन्ध भएको देखिन्छ ।

विदेशी नेपाल आउँदा उनीहरूले गर्ने खर्चले कूल गार्हस्थ्य उत्पादनलाई बढाउन सहयोग गर्दै आएको छ । वैदेशिक रोजगारीबाट फर्कने नेपालीले पनि विदेशबाट केही पैसा, सीप र काम गर्ने बानी लिएर आउँछन् । त्यसपछि आर्जित रकम आर्थिक गतिविधिहरूमा लगानी गर्छन् र ती गतिविधिहरूबाट अर्थतन्त्रमा प्रभाव गर्दछ । यो नतिजाले विदेशबाट आउनेको सङ्ख्या जति बढी हुन्छ, त्यति नै आर्थिक विकासको सम्भावना पनि बढ्छ भन्ने देखाएको छ । तसर्थ, विद्यमान अवस्थामा नेपाल भित्रने पर्यटक तथा वैदेशिक रोजगारीबाट फर्कने युवा दुवै पक्षले नेपालको

अर्थतन्त्रलाई सकारात्मक प्रभाव पार्छ भन्ने देखियो । यदि देशको आर्थिक वृद्धिदर बढी वा घटी हुँदा वैदेशिक रोजगारीमा जाने मानिसमा प्रभाव पार्दछ भन्ने देखिन्छ । देशको जीडीपी बढ्दा देशमा रोजगारीको अवसर सिर्जना हुन्छ र रोजगारीको लागि बाहिरिने जनशक्तिकमा कमी आउछ । यसरी देशको कूल गार्हस्थ्य उत्पादनले विदेशिने मानिसको सङ्ख्या बढाउने वा घटाउने कार्यमा प्रभाव पार्ने गरेको देखाएको छ ।

हाल देशबाट दैनिक करिब १५०० को सङ्ख्यामा युवाहरू बाहिरिरहेको भन्ने गरिन्छ । ती युवाहले पठाएको विप्रेषणले कुल गार्हस्थ्य उत्पादन विस्तारका लागि महत्वपूर्ण छ । विप्रेषणले समग्र आर्थिक विकासमा मात्र नभई गरिबी न्यूनीकरणमा समेत महत्वपूर्ण रहेको छ । आर्थिक वर्ष २०६०/६१ मा कूल विप्रेषण प्राप्त रकम रू ५८.६ अर्ब रहेकामा त्यतिबेला नेपालमा गरिबीको रेखामुनिको जनसङ्ख्या ३०.९ प्रतिशत थियो । अर्कातर्फ सोही समयमा ३१.९ प्रतिशत घरपरिवारले विदेशबाट विप्रेषण प्राप्त गरिरहेका थिए । त्यसैगरी आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा कूल विप्रेषण आप्रवाह र एक हजार १११ अर्ब छ भने २० प्रतिशत जनता गरिबीको रेखामुनि छन् । विप्रेषण प्राप्त गर्ने घरपरिवारको तुलनामा प्राप्त नगर्ने परिवारहरू गरिबीमा फस्ने सम्भावना २.३ प्रतिशत बढी रहेको देखियो । विप्रेषण आप्रवाहमा १० प्रतिशत वृद्धि हुँदा नेपालमा १.१ प्रतिशतले गरिबी घट्ने गरेको भन्ने कुरा अध्ययनले देखाएको छ । यसरी हेर्दा नेपालको गरिबी घटाउनमा विप्रेषणको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको देखिन्छ । त्यसैगरी विप्रेषण साक्षरता बढाउनमा पनि उपयोगी भएको देखाएको छ । विप्रेषण प्राप्त गर्ने घरपरिवारमा साक्षरता दर उच्च भएको देखाउँछ । आर्थिक वर्ष २०६०/६१ को तथ्याङ्क हेर्दा विप्रेषण रकम र ५८.६ अर्ब रहेको देखिन्छ भने साक्षरता दर ५१ प्रतिशत मात्रै रहेको छ भने आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा विप्रेषण बढ्दा साक्षरता दर पनि बढेर ७८ प्रतिशत पुग्यो । यसैगरी विप्रेषणले स्वास्थ्यको पहुँच वृद्धि गरेसँगै पाँच वर्षमुनिका बालबालिकाको मृत्युदर घटाउन मद्दत गरेको पाइयो ।

वैदेशिक रोजगारीलाई सुरक्षित बनाउनका लागि नेपाल सरकारले विभिन्न देशहरूसँग श्रम सम्झौता गर्दै पनि आइरहेको छ । जसले गर्दा नेपालहरूको लागि रोजगारीको लागि थप देशहरू खुला हुँदै पनि छ । हाल नेपालीलाई बढी रोजगारी उपलब्ध गराउने पाँच देशहरू मलेसिया, कतार, साउदी अरेबिया, युएई र कुवेत रहेका छन् । यी देशहरूमा समेत कोभिड कारण रोजगारीको अवसर खुम्चिएकामा विस्तारै पुनः बढ्न हुन थालेको छ । वैदेशिक रोजगारी बढ्न थालेको सन्दर्भमा हाम्रो युवाहरूमा उच्च सीप व्यावसायिक तालिम प्रदान गरी थप दक्ष र सीपमूलक बनाउन आवश्यक छ । त्यस दिशामा नेपाल सरकारको महत्त्वपूर्ण काम हुनुपर्दछ । अध्ययनले नेपालमा आउने र नेपालबाट बाहिरिने दुवै पक्ष अर्थतन्त्रको लागि महत्वपूर्ण रहेको छ । तर लामो समयसम्म वैदेशिक रोजगारी माथिको निर्भरता हाम्रो लागि दीर्घकालीन हितमा छैन ।

वैदेशिक रोजगारीबाट प्राप्त विप्रेषणले नेपालको विद्यमान आर्थिक अवस्थालाई कमजोर हुन नदिन सञ्जिवनीको काम गर्दै आएको छ । देशमा पर्याप्त मात्रामा रोजगारीको सिर्जना हुन नसकिरहेको अवस्थामा वैदेशिक रोजगारी नेपालको हकमा अपरिहार्य भएको छ । देशभित्र नै रोजगारी सिर्जना गर्नु भनेको मजबुत अर्थतन्त्र र विकासको लागि प्रस्थान विन्दु हो । तर रोजगारीको अवसर देशभित्र पर्याप्त मात्रामा नहुँदा वैदेशिक रोजगारी एकमात्र विकल्प बनेको छ । कोभिड महामारीपछि पुनर्बहालीको अवस्था, विश्वव्यापी श्रम बजारमा आएको आमूल परिवर्तन, आर्टिफिसियल इन्टिलिजेन्स (एआई)ले उत्पन्न गरेको चुनौतीलाई समेत मध्यनजर गरी श्रमशक्ति प्रक्षेपण योजना बनाई रोजगारी सिर्जना गर्नुपर्ने अवस्था एकातिर छ भने अर्कातर्फ विदेशबाट प्राप्त विप्रेषणलाई उत्पादनमूलक क्षेत्रमा लगानी गर्नुपर्ने हुन्छ भने वैदेशिक रोजगारीमा जाने श्रमिकको दक्षता अभिवृद्धि गर्दै उच्च आम्दानी हुने स्थान र क्षेत्रको केन्द्रीत गर्नुपर्दछ ।

वैदेशिक रोजगारमा जाने व्यक्तिलाई सामाजिक सुरक्षाको दायरामा ल्याउनुपर्छ भने आर्थिक कुटनीति र श्रम कुटनीतिको माध्यमबाट वैदेशिक रोजगारीलाई सुरक्षित, मर्यादित र व्यवस्थित गर्नुपर्दछ । विप्रेषणलाई सही सदुपयोगका लागि वित्त तथा मौद्रिक नीतिका विभिन्न उपकरणको परिचालनद्वारा विप्रेषण औपचारिक माध्यमबाट भित्र्याउनुको साथै त्यसलाई पुँजी निर्माणमा खर्च गर्नुपर्दछ । यसो गर्ने सकिएको खण्डमा वैदेशिक रोजगारीबाट प्राप्त विप्रेषणले देशको अर्थतन्त्रमा सकारात्मक भूमिका खेल्ने देखिन्छ ।

(लेखक बागमती प्रदेशको सचिव हुन्)

शुक्रबार ३० जेठ २०८२

६

सुदूरका चार सीमा नाकामा कोरोना परीक्षण

मिसन संवाददाता
कञ्चनपुर, २९ जेठ

भारतबाट फर्कने व्यक्तिहरूमा कोरोनाको सङ्क्रमण देखा पर्न थालेपछि सुदूरपश्चिमका सीमा नाकामा रहेका 'हेल्थ डेस्क'मा स्वास्थ्य परीक्षणको व्यवस्था गरिएको छ। भारतसँग सीमा जोडिएका प्रदेशका चारवटा क्षेत्रमा हेल्थ डेस्कमार्फत शङ्कास्पद बिरामीको 'एन्टिजेन' परीक्षणको व्यवस्था गरिएको सुदूरपश्चिम प्रदेश प्रादेशिक आपतकालीन कार्य सञ्चालन केन्द्रका सूचना अधिकारी हेमराज जोशीले जानकारी दिए।

उनका अनुसार कञ्चनपुरको गड्डाचौकी, कैलालीको गौरीफण्टा, बैतडीको भुलाघाट र दार्चुलाको पुलघाट सीमा नाकामा रहेका हेल्थ डेस्कमा कार्यरत स्वास्थ्यकर्मीहरूले कोरोनाका शङ्कास्पद बिरामीको पहिचान गरी एन्टिजेन

परीक्षणको कार्य गरिरहेका छन्। 'कोरोना परीक्षणका लागि प्रयोग हुने किट चारवटै हेल्थ डेस्कमा पुर्‍याइ परीक्षण कार्य भइरहेको छ,' जोशीले भने, 'किटको आपूर्ति थोरै मात्रामा भएकाले आवागमनलाई मध्येनजर गरी प्राथमिकताका आधारमा उपलब्ध गराएका छौं।' हाल जुलाघाटलाई ५५, पुलघाटलाई २५, गड्डाचौकीलाई १०० र गौरिफण्टा हेल्थ डेस्कलाई १५० किट उपलब्ध गराइएको छ। सीमा नाकामा भारतबाट खेतीपातीका लागि फर्कनेहरूको सङ्ख्या बढ्दै गएकाले थप किट आपूर्ति गरिदनाका लागि सम्बन्धित विभागमा पत्राचार गरिएको सूचना अधिकारीले जानकारी दिए।

उच्च शङ्कास्पद बिरामीको पहिचान गरी एन्टिजेन परीक्षण गर्ने व्यवस्था गरिएको उनले बताए। भारतमा कोरोना

संक्रमितको सङ्ख्या बढ्न थालेपछि सीमा नाकामा रहेका हेल्थ डेस्कलाई सक्रिय पारिएको हो। यही जेठ २१ गते गौरिफण्टा सीमा नाकाबाट भित्रिने यात्रुको कोरोना परीक्षणको कार्य सुरु गरिएको थियो भने जेठ २७ गतेदेखि थप तीनवटा सीमा नाकामा जाँचको व्यवस्था गरिएको छ। यही जेठ २१ देखि २८ गतेसम्म सीमा नाका भएर फर्कने १६ जनाको एन्टिजेनको नतिजा पोजेटिभ आएको छ।

गड्डाचौकी हेल्थ डेस्कमा कार्यरत स्वास्थ्यकर्मी विशाल भट्टले यात्रुको चापअनुसार किटको सङ्ख्या थोरै रहेको बताए। 'शङ्कास्पद बिरामीको कोरोना जाँच कार्य भइरहेको छ,' उनले भने, 'हेल्थ डेस्कमा पुनः कोरोना चेकजाँचको कार्य भएयता नतिजा नेगेटिभ रहेको छ।' सीमा नाकामा सञ्चालित डेस्कमा सातजना कर्मचारी कार्यरत रहेका छन्।

सुदूरपश्चिम

नियमविपरीत सुविधा लिँदै जनप्रतिनिधि

मिसन संवाददाता
कैलाली, २९ जेठ

कैलालीको लम्कीचुहा नगरपालिकाका जनप्रतिनिधिले सुदूरपश्चिम प्रदेशको स्थानीय तहका पदाधिकारी तथा सुविधासम्बन्धी ऐन २०७५ को दफा १२ विपरीत दुई लाख ९० हजार सात सय रूपैयाँ अनुगमन भत्ता लिएका छन्। सो ऐनको दफा १२ मा ऐनमा उल्लेख गरेकोबाहेक अन्य सुविधा लिन नपाउने उल्लेख छ।

तर, लम्कीचुहा नगरपालिकाकी प्रमुख सुशीला शाहीले दुई पटक गरी ५३ हजार ५५०, उपप्रमुख जुना चौधरीले तीन पटक गरी ७९ हजार ५०, वडा नम्बर ७ का वडाध्यक्ष भगवानादिन चौधरीले दुई पटक गरी ७२ हजार २५०, कार्यपालिका सदस्य ज्योति विकले दुई पटक गरी ७२ हजार २५०, वडा नम्बर १० का वडाध्यक्ष हर्कबहादुर कठरियाले छ हजार आठ सय र वडा नम्बर ३ का वडाध्यक्ष लवबहादुर शाहीले छ हजार आठ सय रूपैयाँ अनुगमन भत्ता बुझेको महालेखा परीक्षकले जनाएको छ।

लम्कीचुहा नगरपालिकाकै तीन जना कार्यपालिका सदस्यले सुविधासम्बन्धी ऐनमा उल्लेखनै नभएको आर्थिक सहायता लिएका छन्। कार्यपालिका सदस्यहरू दुर्गादेवी ओखेडा, कोकिलादेवी दमाई र समीक्षा ओडले ५०/५० हजारका दरले एक लाख ५० हजार रूपैयाँ आर्थिक सहायता लिएका छन्। महालेखा परीक्षकले यो रकमलाई अनियमित भएको सूचिमा राखेको छ।

लम्कीचुहाका जनप्रतिनिधिहरूले ऐनमा उल्लेख नभएको पोशाक सुविधा जनही चार हजार ८९९ का दरले लिएका थिए। गोदावरी नगरपालिकाका जनप्रतिनिधि समेतले नौ हजार ६५० रूपैयाँका दरले पोशाक सुविधा लिएका थिए। तर महालेखा परीक्षकले प्रश्न उठाएपछि नगरपालिकाहरूले सो बेरजु फर्‍यौट गरेपछि महालेखा परीक्षकले संपरीक्षण गरी लगत कट्टा गरेको छ।

महालेखा परीक्षकको आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को प्रतिवेदनमा कानुनमै उल्लेख नभएको सुविधा पनि जनप्रतिनिधिहरूले लिएको

औल्याएको छ। जानकी गाउँपालिकाका जनप्रतिनिधिले समेत पोशाकसम्बन्धी सुविधा ऐनमा उल्लेख नभएपनि सो सुविधा लिएका छन्। गाउँपालिकाले तीन लाख ७१ हजार ९८४ रूपैयाँमा ३९ थान जरावर खरिद गरी २१ जना पुरुष र १८ जना महिला जनप्रतिनिधिलाई वितरण गरेको छ। महालेखा परीक्षकले सो कार्य नियमसम्मत नभएको भन्दै रकमलाई अनियमित भएको महलमा राखेको छ।

जानकी गाउँपालिकाका पदाधिकारीले समेत ऐनमा व्यवस्था नभएको अनुगमन भत्तावापत ११ हजार नौ सय रूपैयाँ बुझेका छन्। महालेखा परीक्षण प्रतिवेदनमा अध्यक्ष गणेश चौधरीले तीन हजार चार सय, उपाध्यक्ष लालमति कठरियाले चार हजार २५०, कार्यपालिका सदस्य लक्ष्मी चौधरीले चार हजार २५० रूपैयाँ अनुगमन भत्ता लिएको नियम सम्मत नभएको जनाएको छ।

जानकी गाउँपालिकाले वडा सदस्यहरूलाई साइकलसमेत वितरण गरेको छ। गाउँपालिकाले तीन लाख ३२ हजार ७८५ रूपैयाँमा ३१ थान साइकल खरिद गरी जनप्रतिनिधिलाई वितरण गरेको महालेखा परीक्षण प्रतिवेदनमा उल्लेख छ। ऐनमा गाउँपालिका अध्यक्षलाई मात्रै सवारीसाधन सुविधा दिने उल्लेख गरेको छ। वडा सदस्यलाई यातायात सुविधा पाउने व्यवस्था गरिएको छैन। महालेखा परीक्षकले यसप्रकारको खर्च नियन्त्रण गर्न र जनप्रतिनिधिलाई

दिएको साइकलको विवरण अद्यावधिक गरी राख्न सुझाव दिएको छ।

सुविधासम्बन्धी ऐनमा उल्लेख भए बाहेकका सुविधा दिन नमिल्ने र नेपालको संविधान बमोजिम स्थानीय जनप्रतिनिधिले तलबसमेत लिन नमिल्ने भएपनि जानकी गाउँपालिकाका जनप्रतिनिधिहरूले तलब पेशकोको रूपमा पेशकी लिएको महालेखा परीक्षकले जनाएको छ।

प्रतिवेदनमा वडा नम्बर ७ का वडाध्यक्ष कमल महतोले सुविधाबाट कट्टा हुनेगरी एक लाख, कार्यपालिका सदस्य पार्वतीदेवी डगौराले सुविधाबाट कट्टा हुनेगरी ६० हजार, वडा नम्बर ४ की वडा सदस्यले पुस र माघको सुविधाबाट कट्टा हुनेगरी १५ हजार ८४० र अर्की वडा सदस्य राधा भुलले फागुनदेखि जेठसम्मको सुविधाबाट कट्टा हुनेगरी ५० हजार रूपैयाँ पेशकी लिएको उल्लेख छ।

बर्दगोरिया गाउँपालिकाका पाँच जना वडाध्यक्षहरूले दोहोरो यातायात सुविधा लिएका छन्। गाउँपालिकाबाट मोटरसाइकल सुविधा लिइरहेका वडाध्यक्षहरूले जनही १८ हजारका दरले यातायात सुविधा लिएका छन्। सो रकम दोहोरो परेको भन्दै महालेखा परीक्षकले असुल गर्न निर्देशन दिएको छ।

भजनी नगरपालिकाले पदाधिकारी सुविधावापत ९६ लाख २३ हजार १२० र पदाधिकारी बैठक भत्तावापत १७ लाख ६३ हजार रूपैयाँ खर्च गरेको छ। चुरे

गाउँपालिकाले पदाधिकारी सुविधामा ५८ लाख ७८ हजार ९९७, पदाधिकारी बैठक भत्तामा तीन लाख ८८ हजार पाँच सय र पदाधिकारीलाई भ्रमण तथा अनुगमन खर्च २० लाख ४० हजार ८४२ रूपैयाँ खर्च गरेको छ।

पदाधिकारी सुविधामा धनगढी उपमहानगरपालिकाले दुई करोड २२ लाख २९ हजार ७८७, घोडाघोडी नगरपालिकाले एक करोड १२ लाख ७१ हजार, गोदावरी नगरपालिकाले एक करोड १७ लाख ५८ हजार पाँच सय, जोशीपुर गाउँपालिकाले ८३ लाख ६८ हजार ६११, मोहन्याल गाउँपालिकाले ६१ लाख ५२ हजार पाँच सय, टीकापुर नगरपालिकाले एक करोड ३३ लाख ७२ हजार ८३, कैलारी गाउँपालिकाले ८४ लाख ९९ हजार ३६८ र बर्दगोरिया गाउँपालिकाले ५४ लाख आठ हजार ५८ रूपैयाँ खर्च गरेको छ।

पदाधिकारी बैठकमा घोडाघोडीले १३ लाख ६० हजार, जोशीपुरले ११ लाख ८२ हजार, मोहन्यालले चार लाख ८० हजार २७ र बर्दगोरिया गाउँपालिकाले १० लाख रूपैयाँ खर्च गरेको छ। पदाधिकारी भ्रमणमा गोदावरीले २७ लाख ८३ हजार २५५ र गौरीगंगाले ३० लाख ६० हजार ८४७ रूपैयाँ खर्च गरेको छ। पदाधिकारी सुविधा, बैठक र भ्रमण तथा अनुगमन खर्च आन्तरिक आयसँग तामदम्ता मिलाइ मापदण्ड बनाएर खर्च गर्न महालेखा परीक्षकले सुझाव दिएको छ।

बन्धातालमा ५ करोड ४३ लाखका संरचना निर्माण सुरु

मिसन संवाददाता
कञ्चनपुर, २९ जेठ

कञ्चनपुरको बेलौरी नगरपालिका वडा नम्बर १, २ र ३ मा पर्ने पर्यटकीय क्षेत्र बन्धातालमा मंगलबार नगर प्रमुख पौलाला चौधरीद्वारा ५ करोड ४३ लाख रूपैयाँको लागतमा निर्माण हुन लागेका भौतिक संरचनाहरूको शिलान्यास गरिएको छ। उक्त संरचना निर्माण कार्य नगरपालिकाको गौरवको योजनाअन्तर्गत सुरु गरिएको हो।

बन्धाताललाई आधुनिक पर्यटकीय गन्तव्य बनाउने लक्ष्यसहित बजेट माग गरिएकोमा प्राप्त बजेटबाट उक्त कार्य सुरु गरिएको बताउँदै नगर प्रमुख चौधरीले बन्धाताललाई नगरको गौरवका रूपमा लिइएको उल्लेख गरे।

यसले सीमावर्ती क्षेत्रका पर्यटका आकर्षित गर्ने र स्थानीय रोजगारी सिर्जना हुने उनले विश्वास व्यक्त गरे। 'बन्धाताल हाम्रो प्राकृतिक धरोहर हो,' नगरप्रमुख चौधरीले भने, 'यसको संरक्षण र प्रवर्द्धनमार्फत् बेलौरीको आर्थिक समृद्धिमा ठूलो टेवा पुग्नेछ। हामी संघीय तथा प्रदेश सरकारसँग थप बजेटको माग गर्दै परियोजनालाई पूर्णता दिने योजनामा छौं।' उनले बन्धाताललाई प्रादेशिक तथा राष्ट्रियस्तरमा चिनाउन आवश्यक प्रचारप्रसारको रणनीति पनि

बनाइने उल्लेख गरे। बेलौरी नगरपालिकाका इन्जिनियर जगदिश जोशीका अनुसार योजना २०७९/८० सालमै प्रस्तावित भएको थियो भने विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन (डिपिआर) अनुसार बन्धातालको सम्पूर्ण विकासका लागि करिब २७ करोड रूपैयाँ लागत अनुमान गरिएको छ। 'हामी चरणबद्ध रूपमा बजेट जुटाउँदै परियोजना सम्पन्न गर्ने तयारीमा छौं,' इन्जिनियर जोशीले भने, 'हालको काम सफलतापूर्वक सम्पन्न भएपछि अर्को चरणमा थप पूर्वाधार निर्माण गरिने छ।' नगरपालिकाले परियोजना

सफलतापूर्वक सम्पन्न भएपछि बन्धाताल क्षेत्रको पर्यटन, व्यापार तथा स्थानीय पूर्वाधारको अभूतपूर्व विकास हुन अपेक्षा गरेको छ। शिलान्यास कार्यक्रममा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत गणेशसिंह ऐरी, वडा अध्यक्षहरू, निर्माण कम्पनीका प्रतिनिधि, इन्जिनियरहरूको टोली र स्थानीय प्रतिनिधिहरूको समेत उल्लेखनीय उपस्थिति रहेको थियो। त्यसक्रममा नगरप्रमुख चौधरीसहितको टोलीले ताल वरिपरि नापजोख भइसकेको क्षेत्रको स्थलगत अनुगमन समेत गरेको छ। बहुआयामिक योजनाअन्तर्गत ५ करोड ४३

लाख ११ हजार २२२ रूपैयाँको लागतमा सुरु गरिएको बन्धाताल सुधार परियोजनाको निर्माण कार्य दाउत निर्माण सेवा र भूमिराज कन्स्ट्रक्सनले संयुक्त रूपमा गरिरहेका छन्। यही जेठ ९ गते सम्झौता भएको उक्त योजना कार्य २०८३ असार मसान्तसम्म सम्पन्न गरिसक्नुपर्ने छ। निर्माण कम्पनीका आधिकारिक प्रतिनिधि दाउत तामाङले तोकिएको म्यादभित्रै काम सम्पन्न गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका छन्। हाल आरसीसी संरचना, पर्खाल निर्माण तथा माटो भरणको काम तीव्र गतिमा अघि बढिरहेको छ।

मिसन संवाददाता
धनगढी, २९ जेठ

सरकारले ल्याएको नयाँ कर प्रणालीविरुद्ध सुनचाँदी व्यवसायी आन्दोलित बनेका छन्। आन्दोलनका विभिन्न कार्यक्रमअनुसार उनीहरूले बिहीबार धनगढी चौराहादेखि जिल्ला प्रशासन कार्यालयसम्म हातमा चाबी लिएर विरोध ग्याली निकालेका हुन्।

नयाँ कर प्रणाली खारेजीको माग गर्दै उनीहरू आन्दोलित बनेका हुन्। प्रत्येक जिल्लाका प्रमुख जिल्ला अधिकारीमार्फत् ज्ञापनपत्र बुझाएर सुरु भएको आन्दोलन नियमितरूपमा अघि बढाउने उनीहरूको दाबी छ।

सुनचाँदी तथा हिरा जडित गहनाको कारोबारमा फिर्ता बिक्री प्रक्रिया अवलम्बन हुने हुँदा किनिएको मूल्यभन्दा बिक्री मूल्य फरक हुनुपर्ने स्वाभाविक अवस्था रहेको नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी संघ कैलालीका अध्यक्ष यदु सुनारले बताए।

यस्तो प्रक्रियाले व्यवसायमा घाटा पुर्‍याउने भन्दै यसमा पुर्नर्वाच गर्न उनले माग गरे। हाल लागु भएको १३ प्रतिशत भ्याट तत्काल हटाउन र सरलीकृत कर

सुदूरपश्चिम प्रदेश सभा बैठक आज बस्दै

धनगढी। सुदूरपश्चिम प्रदेश सभाको छैटौँ अधिवेशनको दशौँ बैठक आज बस्ने भएको छ। २६ गते नीति तथा कार्यक्रम पारित गरी अनिश्चित बनेको सभाको बैठक आज विहान ८ बजे बस्ने भएको हो। बिहीबार प्रदेश सभा सचिवालयमा सूचना टाँस र प्रदेश

नीतिहरू निर्माण गर्न उनले माग गरे। कर संरचना परिवर्तन नगरी पूर्ववर्ती अवस्था कायम राख्नसमेत सुनचाँदी व्यवसायीहरूको माग छ। नियाँत हुने सुनचाँदीमा ५ प्रतिशत टीडीएस हटाउने व्यवस्था मिलाउनसमेत माग गरेका छन्।

हालको कर संरचनाले व्यवसाय, रोजगारी तथा बजारमा प्रतिकूल असर पर्ने

खतरा रहेको छ। भारतीय बजारको तुलनामा नेपाली सुनचाँदी गहनाको मूल्य अत्यधिक महँगो हुने स्थिति आउँदा कालोबजारी तथा चोरी पैठारी बढ्न सक्ने चिन्ता पनि व्यक्त गरिएको छ। व्यवसायीहरूले सरकारलाई अविलम्ब बैठक गरी समस्या समाधान गर्न आग्रह गरेका छन्, अन्यथा थप आन्दोलन चर्काउने चेतावनीसमेत दिएका छन्।

काठ लिलाम बिक्री सम्बन्धी सूचना
प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मिति २०८२/०२/२९ गते
यस सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको वन क्षेत्रबाट संकलन भएर उत्पादन भई घाटगढी गरी राखिएको अरुना जातको काठ जम्मा गो.सं. २६ को जम्मा ९५.३१ क्यूफिट, खयर १२६ जम्मा २३८.५५ क्यूफिट, साल २३ जम्मा १०९.९७ काठ बोलपत्रद्वारा लिलाम बिक्री गर्नुपर्ने भएकाले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। इच्छुक व्यक्ती, संघ/संस्था, फर्म वा कम्पनीले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले २१ (एक्काइस) दिनभित्र सिलबन्दी बोलपत्र खरिद गरी २२औँ दिनको १:०० बजे सावउसको कार्यालयमा दाखिला गर्न आह्वान गरिन्छ। यस सम्बन्धी विस्तृत जानकारीको लागि यस सा.व.उ.स.को कार्यालयमा सम्पर्क राख्न सकिनेछ।
अध्यक्ष
सुन्दर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह
घोडाघोडी न.पा.-४, कैलाली

दूध उत्पादनले फेरियो साटाफाँटवासीको जीवनशैली

साटाफाँट बस्तीका ३० घरधुरीले २ देखि ९ वटासम्म भैंसीपालन गरेका छन् । उनीहरू सबैले दैनिक १८ लिटरदेखि ५० लिटरसम्म दूध उत्पादन गर्दछन् । दैनिक बिहान ६ बजे २ दिउँसो ४ बजे २ पटक दूध दुहेर बिक्री गर्दै आएका हुन् । उनीहरू सबै प्रगतिशील कृषि तथा दूध संकलन केन्द्रमा आबद्ध छन् । यस संकलन केन्द्रलाई कृषि क्षेत्र विकास कार्यक्रम सुर्खेतले दुग्ध मूल्य श्रृंखला कार्यक्रमअन्तर्गत सहयोग गर्दै आएको छ । उक्त सहयोगको फाइदा सबै किसानले समानरूपले लिएका छन् ।

नन्दराम जैशी
सुर्खेत, २९ जेठ

‘पहिले पहिले दूध बेच्नका लागि हिँडेर वीरेन्द्रनगर बजार जानुपथ्र्यो । त्यसैमा जंगलको बाटो । लुटपाट र बलात्कार जस्ता घटनाको त्रास हुन्थ्यो,’ इन्द्राकुमारी तिमिल्सिनाले भनिन्, ‘अहिले फिसमिसे उज्यालोमै दूध किन्न डेरी व्यवसायी घरमै पुग्छन् । यसले न बजार धाउने पीडा छ, न त जंगलको बाटोको त्रास ।’ उनी लेकवेशी नगरपालिका-१० साटाफाँटकी भैंसीपालक किसान हुन् । हाल उनीसँग २ वटा भैंसी र ३ वटा गाई छन् । जसमा ३ वटा दुहुना छन् । दूध बेचेरै उनले वार्षिक ९/१० लाखको कारोबार गर्दै आएको छिन् । ‘हरेक दिन बिहान ४ बजे उठ्नुपर्छ । गाई, भैंसीलाई घाँस हालेर दुहुँदा दुहुँदै उज्यालो हुन्छ । दूध किन्न डेरी व्यवसायी पनि घरमै आइपुग्छन्,’ उनले थपिन्, ‘दैनिक सरदरमा ४०-५० लिटर दूध उत्पादन हुन्छ । यही दूध बेचेरै कमाएको पैसाले छोरालाई बोर्डिङ स्कूल पढाएकी छु भने घरखर्च सजिलै चलेको छ । पशुका लागि

आहारा तथा उपचार खर्च गरेर पनि मासिक केही रकम बचत हुन्छ ।’ दूध बेचेर आफ्नो जीवनशैलीनै परिवर्तन भएको इन्द्राकुमारी बताउँछिन् । उनको यो व्यवसायमा प्रायः सासु, ससुराले नै बढी सघाउँछन् भने उनका श्रीमान घरबाहिरको काममा व्यस्त रहन्छन् । भैंसीपालन व्यवसायबाट दूध बेचेर कमाएको पैसाले उनको परिवारले सुख र खुसीको महसुश गरेका छन् । अन्न उत्पादनभन्दा पशुपालनबाट मनग्य फाइदा हुने उनको अनुभव छ । ‘५ कटठा जग्गामा धानखेती गर्दा ३० हजार मात्रै कमाइ हुन्थ्यो । अहिले दूध बेचेरै मासिक ३० हजारबढी कमाइ हुन्छ,’ उनले भनिन्, ‘गाउँमै

बसेर भैंसीपालन गर्दा कामका लागि विदेशिनु परेको छैन । घरमै खुसीले काम गरेर सुखले खान पाइएको छ । गाई, भैंसी खोरदेखि घर, आँगन र व्यक्तिगत सरसफाइमा पनि ध्यान दिन समय पुगेको छ ।’ उनी एक उदाहरणीय पात्र मात्रै हुन् । साटाफाँट बस्तीका ३० घरधुरीले २ देखि ९ वटासम्म भैंसीपालन गरेका छन् । उनीहरू सबैले दैनिक १८ लिटरदेखि ५० लिटरसम्म दूध उत्पादन गर्दछन् । दैनिक बिहान ६ बजे र दिउँसो ४ बजे २ पटक दूध दुहेर बिक्री गर्दै आएका हुन् । उनीहरू सबै प्रगतिशील कृषि तथा दूध संकलन केन्द्रमा आबद्ध

छन् । यस संकलन केन्द्रलाई कृषि क्षेत्र विकास कार्यक्रम सुर्खेतले दुग्ध मूल्य श्रृंखला कार्यक्रमअन्तर्गत सहयोग गर्दै आएको छ । उक्त सहयोगको फाइदा सबै किसानले समानरूपले लिएका छन् । संकलन केन्द्रका अध्यक्षसमेत रहेका कृषक डिल्लीप्रसाद ढकालका अनुसार यस कार्यक्रमको सहयोगपछि किसानलाई भैंसीपालनमा सहज भएको छ भने दूध उत्पादन वृद्धि भएर जीविकोपार्जनमा सुधार आएको छ । दुग्ध मूल्य श्रृंखला कार्यक्रमअन्तर्गत सबै किसानले गाई, भैंसीपालनका लागि भकारी सुधारको काम जारी राखेका छन् । यो कार्यक्रमबाट घाँस काट्ने मेसिन, खेत जोत्ने मेसिन, धान काट्ने र आलु ड्याड पार्ने मेसिन किसानलाई सहयोग गरिएको छ भने कुटानी पिसानीमा सहजताका लागि २ वटा मिल सञ्चालन गरिएको छ । उक्त औजारको प्रयोगले किसानलाई काममा छिटो छरितो हुनुका साथै कार्यबोझ निकै कम भएको ढकालले बताए । ‘पहिले ४ माना दूध बेच्नका लागि पनि दूध बोकेर वीरेन्द्रनगर बजार जानुपथ्र्यो । त्यसैमा कतिले दूध बेच्ने भनेर गिज्जाउँथे, कतिले उधारो भन्दै ठग्थे,’ उनले भने, ‘कहिलेकाहीँ त दूध बेचेको पैसाले खाजा, खाना खाँदा रित्तै घर आउनुपथ्र्यो । अहिले दूध किन्न व्यवसायी घरमै पुग्छन् । न ठगिने चिन्ता छ, न त बजार धाउने पीडा ।’ हाल उनीसँग २ वटा भैंसी छन् । दूध बेचेरै उनले वार्षमा ९ लाखबढीको कारोबार गर्दै आएका छन् । दूध उत्पादनले समग्र साटाफाँटवासी किसानको जीवनशैली फेरिएको छ । नियमित दूधजन्य पदार्थको सेवनले स्वास्थ्यमा सुधार आएको छ भने दूध बेचेर कमाएको पैसाले बालबालिकाको शिक्षामा लगानी गर्न सहज भएको छ ।

गोठेमल धमाधम बिक्री

साटाफाँटका किसानले उत्पादन गरेको दूध मात्रै होइन । मल पनि धमाधम बिक्री हुन थालेको छ । दूधसँगै गोठेमल पनि बिक्री हुँदा

यहाँका किसान निकै खुसी भएका छन् भने उनीहरूको थप आमदानीको स्रोत पनि बढेको छ । आफ्नो खेतबारीमा प्रयोग गरेर बाँकी रहेको मल उनीहरूले बिक्री गर्दै आएका छन् । मल किन्न किसान तथा व्यवसायीहरू घरमै आइपुग्ने गरेको कृषक लक्ष्मी लामिछानेले बताइन् । उनका अनुसार प्रतिट्याक्टर टुलीको ३ हजार ५०० देखि ४ हजार रूपैयाँसम्म मल बिक्री हुने गरेको छ । यस वर्ष उनले ३ टुली बढी मल बिक्री गरेकी छिन् । ‘खेतबारीमा अन्न उत्पादनभन्दा पशुपालनका लागि आवश्यक घाँस खेती गर्दा बढी फाइदा हुने रहेछ,’ उनले भनिन्, ‘पहिले कुनै रोग लागेर पशु चौपाया मर्दा रोएरै कट्टा हुन्थ्यो, तर अहिले बीमा गर्दा स्नुपर्ने दिन पनि गए ।’ दुग्ध मूल्य श्रृंखला कार्यक्रमबाट पाएको मेसिन, औजारको सहायताले भैंसीका लागि घाँस तथा अन्नबाली काट्नेदेखि लगाउनसम्म सहज भएको उनले बताइन् । यसले घाँसका लागि दिनभर जंगल धाउनुपर्ने पीडा अन्त्य भएको उनको भनाइ छ । उनले भनिन्, ‘हाल मैले गोठेमलसँगै दैनिक २० लिटर दूध बिक्री गर्दै आएको छु । चिसोको समयमा धेरै दूध उत्पादन हुन्छ । तर त्योबेला बिक्री कम हुँदा समस्या हुन्छ ।’ दूध कम बिक्री हुने महिनामा छुपी, मिठाइ लगायतका परिकार बनाउने तालिम र उपकरण सहयोग गरिदिन साटाफाँटवासीले अनुरोध गरेका छन् । यस्तै भकारी सुधार गरेपनि गाई, भैंसीका लागि बस्न म्याटको आवश्यकता रहेको कृषक विष्णुप्रसाद सुवेदीले बताए । कृषि क्षेत्र विकास कार्यक्रम सुर्खेतका पोषण कार्यक्रम अधिकृत रुद्र आचार्यका अनुसार कर्णाली प्रदेशका १० जिल्लाका ५८ वटा स्थानीय तहमा दुग्ध मूल्य श्रृंखला कार्यक्रम लागु भएको छ । यो कार्यक्रममा २४३ वटा समूह, सहकारी आबद्ध छन् भने ६ हजार ९०१ घरधुरी लाभान्वित भएका छन् । जसमा सुदृढ बजार सम्बन्ध भएका समूहको सङ्ख्या ८२ वटा रहेको आचार्यले जानकारी दिए ।

दश महिनामा १३ खर्ब ५६ अर्ब ६१ करोड विप्रेषण आप्रवाह

मिसन संवाददाता
काठमाडौँ, २९ जेठ

चालू आर्थिक वर्षको दश महिनामा रु १३ खर्ब ५६ अर्ब ६१ करोड विप्रेषण आप्रवाह भएको छ । नेपाल राष्ट्र बैंकले चालू आर्थिक वर्षको दश महिनाको तथ्याङ्कमा आधारित भएर मंगलबार सार्वजनिक गरेको देशको वर्तमान आर्थिक प्रतिवेदनअनुसार गत वैशाख मसान्तसम्म उक्त रकम स्वदेश भित्रिएको हो । वैशाख महिनामा मात्र रु एक खर्ब ६५ अर्ब ३० करोड भित्रिएको थियो । गत वैशाख मसान्तसम्ममा वैदेशिक रोजगारीका लागि चार लाख पाँच हजार ६१० जनाले अन्तिम स्वीकृति र दुई लाख ८० हजार ३१४ ले पुनः श्रम स्वीकृति लिएका छन् । प्रतिवेदनअनुसार वैशाख

मसान्तसम्ममा मुलुकको चालू खाता रु दुई खर्ब ५५ अर्ब ९३ करोडले बचतमा रहेको छ । अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा चालू खाता रु एक खर्ब ९३ अर्ब ३१ करोडले बचतमा थियो । वैशाख मसान्तसम्ममा खुद पुँजीगत ट्रान्सफर र आठ अर्ब

४८ करोड रहेको छ भने रु १० अर्ब ६० करोड बराबर प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी भित्रिएको छ । समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर बचत र चार खर्ब ३८ अर्ब ५२ करोड रहेको छ । विदेशी विनिमय सञ्चित रु २५ खर्ब १२ अर्ब ९५ करोड पुगेको छ ।

समीक्षा अवधिको आयातलाई आधार मान्दा बैकिङ क्षेत्रमा रहेको विदेशी विनिमय सञ्चितले १७ दशमलव चार महिनाको बस्तु आयात र १४ दशमलव छ महिनाको बस्तु तथा सेवा आयात धान्न पर्याप्त हुने केन्द्रीय बैंकले जनाएको छ ।

वीरगञ्ज भन्सारमा पेट्रोलियम पदार्थ र सवारीसाधनको धेरै राजस्व

वीरगञ्ज (पर्स) । वीरगञ्ज भन्सार कार्यालयले चालू आवको १० महिनाको अवधिमा सबैभन्दा धेरै राजस्व पेट्रोलियम पदार्थको आयातबाट रु ६४ अर्ब ५० करोड राजस्व संकलन गरेको छ । कार्यालयले चालू आवको १० महिनामा पाँच थरिका पेट्रोलियम पदार्थ आयात गर्नका लागि रु एक खर्ब ५५ अर्ब ९४ करोड रकम खर्चिएको छ ।

माइग्रेसन सर्टिफिकेट हराएको सूचना

मिति २०८२/०१/१५ गते थलहबजार देखि कोहलपुर जाने क्रममा उच्च माध्यमिक शिक्षा परिषद्बाट प्राप्त चन्द्रकला नेपालीको नाममा माइग्रेसन सर्टिफिकेट हराएको हुँदा फेला पार्नुहुने महानुभावले नजिकको प्रहरी कार्यालय वा निम्न ठेगाना सम्पर्क गरिदिनुहुन अनुरोध छ ।
नाम: चन्द्रकला नेपाली **ठेगाना:** छेडागाड, जाजरकोट
रजिष्ट्रेशन नं.: 676104070 **सिम्बल नं.:** 26100775
सम्पर्क नं.: 9800500007, 9868147044

काठ लिलाम बिक्री सम्बन्धी सूचना

प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मिति: २०८२-०२-३० गते
यस सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको वन क्षेत्रबाट संकलन भएर उत्पादन भई घाटगद्दी गरी राखिएको खयर जातको काठको सङ्ख्या १४८ थानको १२२.६१ घर्मीफट बोलपत्रद्वारा लिलाम बिक्री गर्नुपर्ने भएकोले यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । ईच्छुक व्यक्ति, संघ/संस्था, फर्म वा कम्पनीले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले २१ एक्काईस) दिनभित्र सिलबन्दी बोलपत्र खरिद गरी २२औँ दिनको १:०० बजे सावउसको कार्यालयमा दाखिला गर्न आह्वान गरिन्छ । यस सम्बन्धी विस्तृत जानकारीका लागि सावउसको कार्यालयमा सम्पर्क गर्न सकिनेछ ।
अध्यक्ष

सुनगाभा सामुदायिक वन उपभोक्ता समूह

बैजनाथ गाउँपालिका- २, बाँके

आयातबाट प्राप्त कूल राजस्वमा मुख्य २० बस्तुबाट प्राप्त राजस्वको योगदानमा पेट्रोलियम पदार्थको हिस्सा भने ४६ दशमलव २६ प्रतिशत रहेको छ । वीरगञ्ज भन्सार कार्यालयका प्रमुख भन्सार प्रशासक दीपक लामिछाने यहाँको भन्सारको मुख्य राजस्वको स्रोत नै पेट्रोलियम पदार्थको आयात र सवारीसाधनको आयातमा निर्भर रहेको बताए । त्यस्तै दोस्रो धेरै राजस्व भने यातायात साधन र तिनका पार्टपूजा आयातबाट रु १५ अर्ब २४ करोड रकम प्राप्त गरेको छ । त्यस्तै आयातबाट प्राप्त

राजस्वमा यातायातको साधन र पार्टपूजाको हिस्सा भने १० दशमलव ९३ प्रतिशत रहेको छ । त्यस्तै फलाम तथा फलामबाट बनेका सामानबाट भने पाँच अर्ब २५ करोड राजस्व संकलन गरेको छ । मेसिनरी तथा पार्टपूजा आयातबाट भने चार अर्ब ५५ करोड राजस्व संकलन गरेको छ । त्यस्तै इलेक्ट्रिक मेसिनरी, उपकरण र तिनका पार्टपूजा आयातबाट तीन अर्ब ३७ करोड राजस्व संकलन गरेको छ ।

मदरसा मसऊदिया मजहरुल उलम

जानकी गा.पा.-५, बुढियागाउँ, बाँके

शिक्षक आवश्यकता

गाउँ शिक्षा समितिको मिति २०८२/०१/२२ गतेको बैठकको निर्णय अनुसार मिति २०८२/०२/२६ को शिक्षा युवा तथा खेलकुद शाखा मानपुर, बाँके को च.नं. ११९ को पत्र अनुसार यस मदरसा मसऊदिया मजहरुल उलूमका लागि गा.पा. अनुदानबाट व्यवस्थापन हुने गरी प्रा.वि तह शिक्षक पदपूर्तिको लागि विज्ञापन अनुमति प्राप्त भए अनुसार तपसिलका योग्यता पुगेका उम्मेदवारहरूलाई दरखास्त आह्वानको लागि १५ दिने सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।
विज्ञापन नं.: १/२०८१/०८२ **पद:** शिक्षक (गा.पा. अनुदान)
पद संख्या: १(एक) **तह:** प्रा वि तृतीय
शैक्षिक योग्यता: प्रविणता प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण वा सो सह ।
उमेर: १८ वर्ष पुरा गरी ४० ननाथेको ।
विज्ञापन अवधि: २०८२/०२/२९ गते देखि २०८२/०३/१ गतेसम्म
विज्ञापन दस्तुर: ११००/-
तलब सुविधा: गा.पा. अनुदान नियमानुसार
करार अवधि: गा.पा. अनुदान प्राप्त भए सम्म
परीक्षाको किसिम: लिखित तथा अन्तरवार्ता
परीक्षा मिति: सम्पर्क मितिमा तोकिने छ ।
सम्पर्क मिति: २०८२/०३/१३
सम्पर्क नं.: ९८२९६२१७४६/९८१५४८५८०
संलग्न गर्नुपर्ने कागजातहरू
१. शैक्षिक योग्यताको प्रतिलिपी २. नेपाली नागरिकताको प्रतिलिपी
३. निरोपिताको सवकल प्रमाणपत्र
४. नेपाल बाहेक अन्यत्र देशबाट योग्यता प्राप्त गरेको भए समकक्षता प्रमाण पत्र

लाइफलाइन जनरल हस्पिटल

डा. पारस श्रेष्ठ
एम बी बी एस एम डी
कन्सल्टेन्ट फिजिशियन, सर्जरी रोग विशेषज्ञ

डा. क्रिस्टीन श्रेष्ठ
एम बी बी एस एम डी एक पी. सी पी. कन्सल्टेन्ट फिजिशियन
विभागीय प्रमुख सुशील कोइराला पब्लिक अस्पताल

अब डायलिसिस सेवा पनि

गणपति डेण्टल क्लिनिक

डा. प्रतिक श्रेष्ठ
बि डि एस, दिल्ली। मिति रेडियोलोजी नेजर एण्ड इम्प्लान्ट (अमेरिका)
डेण्टल सर्जन एण्ड इम्प्लान्टोलोजिस्ट, गणपति डेण्टल क्लिनिक

Dental-Maxillofacial-Trauma, Fixed Orthodontic & Implant Center

नेपालमन्त्र उप-महानगरपालिका-१३ सदरलाईन, सरस्वती स्कुल सामुन्ने, बाँके, फोन नं. : ०८१-५३३०५८

राष्ट्रपति रनिङ खेलकुद प्रतियोगिता

एथलेटिक्समा प्रवीण र सङ्गीताद्वारा राष्ट्रिय कीर्तिमान

मिसन संवाददाता
काठमाडौं, २९ जेठ

यहाँ जारी १५औँ केन्द्रीय राष्ट्रपति रनिङ खेलकुद अन्तरगत एथलेटिक्स प्रतियोगितामा बागमती प्रदेशका प्रवीण राना मगर र सुदूरपश्चिम प्रदेशकी सङ्गीता विकले नयाँ राष्ट्रिय कीर्तिमान कायम गरेका छन् ।

त्रिपुरेश्वरस्थित दशरथ रङ्गशालामा प्रवीणले जुनियर छात्र एक सय मिटर दौड तथा सङ्गीताले जुनियर छात्रा चार सय मिटर दौडमा राष्ट्रिय कीर्तिमान बनाएका हुन् । कीर्तिमानबापत दुवैले जनही रु १० हजार नगद पुरस्कार पाउने छन् । रानामगरले निर्धारित दूरी १०.७६ सेकेन्डमा पूरा गर्दै कीर्तिमानी स्वर्ण जिते ।

यसअघि आशिष चौधरीको नाममा १०.९० सेकेन्डको कीर्तिमान थियो । उनले त्यो कीर्तिमान २०७० सालमा बनाएका थिए । कोशी प्रदेशका सुजन मण्डल दोस्रो तथा लुम्बिनी प्रदेशका शुभम बमरेल तेस्रो भए ।

धावक विकले निर्धारित दूरी १ मिनेट ०१.१९ सेकेन्डमा पूरा गर्दै कीर्तिमानसहित स्वर्ण जितिन् । उनीले २०७६ सालमा अरूणा रिजालले स्थापित गरेको एक मिनेट ०१.३० सेकेन्डको कीर्तिमान भङ्ग गरेकी हुन् । बागमतीकी अनिशा थारु दोस्रो र कर्णालीकी कृष्णा राना

तेस्रो बने ।

युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयको तत्वावधान तथा राष्ट्रिय खेलकुद परिषद् को आयोजनामा भइरहेको प्रतियोगिताको छात्रा एक सय मिटर दौडमा बागमतीकी दिना गोपाली पहिलो भइन् । उनीले १२.८१ सेकेन्ड समय लगाइन् । लुम्बिनीकी आरुशी भट्टराई दोस्रो तथा गण्डकी प्रदेशकी अनुष्का अधिकारी तेस्रो भए ।

छात्र चार सय मिटर दौडमा कर्णालीका धीरेन्द्र विकले स्वर्ण जिते । उनले निर्धारित दूरी पूरा गर्न ५१.८९ सेकेन्ड समय खर्चे । गण्डकीका प्रकाश महतोले रजत तथा सुदूरपश्चिमका विक्रम

विष्टले काँस्य हात पारे ।

छात्र हाइजम्पमा बागमतीका अविनाश सुनार पहिलो भए । उनले १.६८ मिटर जम्प गरे । सुदूरपश्चिमका उज्वलकुमार विक दोस्रो तथा गण्डकीका विवेक महतो तेस्रो स्थानमा रहे । सो स्पर्धाको छात्रामा १.३८ मिटर जम्प गर्दै सुदूरपश्चिमकी सुस्मिता चौधरी शीर्ष स्थानमा रहिन् । गण्डकीकी सविता खातुन मियाँ दोस्रो तथा कर्णालीकी हीरा बुढा तेस्रो बने ।

सटपुटको छात्रामा सुदूरपश्चिमका विवेक चौधरी पहिलो भए । उनले १३.६१ मिटर टाढा फाले । लुम्बिनीका राजन भण्डारी दोस्रो तथा

कर्णालीका केशव विक तेस्रो भए । उक्त स्पर्धाको छात्रामा बागमतीकी एलना विकले स्वर्ण जितिन् । एलिनाले ८.६९ मिटर टाढा फालिन् । सुदूरपश्चिमकी पूजा साउदले रजत तथा लुम्बिनीकी सम्भ्रना चौधरीले काँस्य जिते ।

छात्रा एक हजार पाँच सय मिटर दौडमा गण्डकीकी नारायणी भण्डारी पहिलो भइन् । नारायणीले ५ मिनेट ०३.९ सेकेन्डमा दूरी तय गरिन् । बागमतीकी भगवती खड्का दोस्रो तथा सुदूरपश्चिमकी देवी धामी तेस्रो भए । प्रतियोगितामा २६ स्वर्णका लागि प्रतिस्पर्धा भइरहेको छ ।

सुदूरपश्चिम खेलकुद परिषद्को सदस्यसचिवमा खड्का

मिसन संवाददाता
धनगढी, २९ जेठ

सुदूरपश्चिम प्रदेश खेलकुद परिषद्को सदस्यसचिवमा लोकबहादुर खड्का (रवि) नियुक्त भएका छन् । सामाजिक विकास मन्त्रालयको सिफारिसमा प्रदेश मन्त्रपरिषद् को बैठकले खड्कालाई सदस्यसचिवमा नियुक्त गरेको प्रदेशका आन्तरिक मामिला तथा कानूनमन्त्री हिरा साकीले बताए ।

सदस्यसचिवमा नियुक्त भएका खड्काले खेलाडी र खेल क्षेत्रको विकासका लागि आफू लामो बनेका छन् । उनले सुदूरपश्चिमका नौ वटै जिल्लाको खेलाडीको क्षमता अभिवृद्धि र खेलकुद क्षेत्रको विकासमा आफूले कार्य गर्ने बताए । उनले अहिले बजेट निर्माण भइसकेको र सरकारले कस्तो बजेट ल्याउँछ सोअनुसार आफू काम गर्न तयार रहेको बताए ।

भण्डे तीन महिनादेखि सुदूरपश्चिम प्रदेश खेलकुद परिषद्को सदस्यसचिव पद रिक्त थियो । ०७७ चैतमा चार वर्षका लागि खेलकुद परिषद्को सदस्यसचिवमा दीपकबहादुर सिंह नियुक्त भएका थिए । उनको कार्यकाल ९ चैतदेखि सकिएको थियो । सोपश्चात सरकारले नयाँ सदस्यसचिव नियुक्त गर्न सकेको थिएन ।

उनी नियुक्त भएसँगै खेलाडीहरूमा केही आशा पलाएको जनाइएको छ ।

खड्का फुटबल र हकीका पूर्वखेलाडी हुन् । उनले आधा दर्जन बढी राष्ट्रिय फुटबल प्रतियोगिता खेल्नसकेका छन् भने एउटा राष्ट्रिय हकी खेल पनि खेलेका थिए । कैलाली

जिल्ला कुस्ती संघका अध्यक्ष भइसकेका खड्का क्रिकेट विकास समिति क्षेत्र नम्बर ९ का कोषाध्यक्ष पनि थिए । तत्कालीन क्षेत्रीय खेलकुद विकास समितिको सदस्य भएर पनि खड्काले काम गरिसकेको अनुभव छ । उनी नेपाली काँग्रेसमा आबद्ध छन् ।

नेपालले वेस्ट इन्डिजसँग ऐतिहासिक टी-२०आई शृंखला खेल्ने

काठमाडौं । नेपालले वेस्ट इन्डिजसँग ऐतिहासिक टी-२० शृंखला खेल्ने भएको छ । नेपाल क्रिकेट संघ (क्यान)ले बिहीबार एक प्रेस विज्ञापन जारी गर्दै नेपाल र वेस्ट इन्डिजबीचको ऐतिहासिक टी-२० अन्तर्राष्ट्रिय सिरिजको घोषणा गरेको हो ।

नेपालले दुईपटकको टी-२० विश्वकप च्याम्पियन वेस्ट इन्डिजसँग टी-२० सिरिज खेल्न लागेको यो पहिलो पटक हुनेछ । आगामी सेप्टेम्बरमा यूईको शारजाहमा

टी-२० शृंखला हुनेछ । क्यानले वार्षिक क्यालेन्डरमा नै सेप्टेम्बरमा टेस्ट राष्ट्रसँग टी-२०आई शृंखला खेल्ने कुरा समावेश गरेको थियो ।

यो सिरिज नेपाल क्रिकेटको लागि ऐतिहासिक मात्र नभई भविष्यका टी-२० विश्वकप एसिया छनोट को तयारीमा समेत महत्वपूर्ण मानिएको छ ।

विश्वकप छनोट यूईकै छिमेकी देश ओमानमा अक्टोबरमा हुँदैछ । क्यानले वेस्ट इन्डिज क्रिकेट बोर्ड र एम्बेल्स क्रिकेट बोर्डलाई यस ऐतिहासिक श्रृङ्खलामा सहकार्य गरेकोमा धन्यवाद दिएको छ । यसअघि गत वर्ष वेस्ट इन्डिजको ए टोली नेपालमै आएर टी-२० शृंखला खेलेको थियो ।

प्लस टु एसइइ फुटसल प्रतियोगिता गर्दै एलायन्स

मिसन संवाददाता
कैलाली, २९ जेठ

कैलालीको धनगढीमा प्रथम एलायन्स प्लस टु पोष्ट एसइइ फुटसल प्रतियोगिता हुने भएको छ । 'खेल स्वास्थ्यका लागि, विद्यार्थी राष्ट्रका लागि' भन्ने मूल नारासहित एलायन्स प्लस टु धनगढीले आयोजनामा शुक्रबारदेखि प्रतियोगिता गर्न लागेको हो ।

धनगढी उपमहानगरपालिका ४ सौराई स्वास्थ्यमा आयोजना हुने फुटसल प्रतियोगिता ३० देखि ३१ गतेसम्म हुनेछ । प्रतियोगिताका खेलहरू फुटसल खेल नियमको अधिनमा रही नकआउट स्वरूपमा खेलाइने प्राचर्य मनोज पन्तले जानकारी दिए । प्रतियोगितामा सहभागी खेलाडीहरूको जुता र ड्रेस अनिवार्य हुनुपर्नेछ ।

साथै बिहीबार कलेजमा नै प्रतियोगितामा सहभागी हुने टिमहरूको टाइमिङ सार्वजनिक गरिएको छ । खेलाडीहरू र खेलाडी व्यवस्थापकले खेल अवधिभर धूम्रपान, मद्यपान तथा लागूऔषधजन्य पदार्थ सेवन गर्न गराउन पाइने छैन । खेलाडीहरूलाई चोटपटक लागेमा प्राथमिक उपचार आयोजकको रहनेछ भने सो बाहेकको उपचार एवम् अन्य दुर्घटना टिम आफै जिम्मेवारी हुनुपर्नेछ । खेलाडीहरूको खाना र बस्नको सम्पूर्ण प्रबन्ध टिम आफैले व्यवस्थापन गर्नुपर्नेछ । प्रतियोगितामा सहभागी टिमले ९ जना खेलाडी र २ जना अफिसियल गरी ११ जनाको अन्तिम नामावली दर्ता गरिएको छ ।

प्रतियोगितामा प्रथम पुरस्कार नगद २० हजार, ट्रफी प्रमाणपत्र र सय प्रतिशत छात्रवृत्ति कक्षा ११ को मासिक शुल्कमा दिइनेछ भने दोस्रो पुरस्कार नगद १० हजारसहित ट्रफी, प्रमाणपत्र र

६० प्रतिशत छात्रवृत्ति कक्षा ११ को मासिक शुल्कमा दिइनेछ तथा तृतीय पुरस्कार नगद दुई हजार पाँच सयसहित ट्रफी, प्रमाणपत्र र ५० प्रतिशत छात्रवृत्ति कक्षा ११ को मासिक शुल्कमा दिइने प्रतियोगिताका संयोजक राजेन्द्र जोशीले बताए ।

यस्तै, उत्कृष्ट खेलाडी एक जनालाई प्रमाणपत्र र सय प्रतिशत छात्रवृत्ति कक्षा ११ को मासिक शुल्कमा दिइनेछ भने उत्कृष्ट गोलकर्ता खेलाडी एक जनालाई प्रमाणपत्र र ५० प्रतिशत छात्रवृत्ति कक्षा ११ को मासिक शुल्कमा दिइनेछ । साथै, उत्कृष्ट गोलरक्षक एक जनालाई प्रमाणपत्र र ५० प्रतिशत छात्रवृत्ति कक्षा ११ को मासिक शुल्कमा दिइने बताइएको छ ।

नेपालगंज ल एण्ड म्यानेजमेन्ट क्याम्पस
आदर्शनगर-१०, नेपालगंज ०८१-५३९३९९, ९८५८०२९४९९

१) B.A.L.L.B. ५ वर्षे शैक्षिक कार्यक्रमको प्रवेश परीक्षाका लागि निःशुल्क कक्षा संचालन भइरहेकोले सिट सुरक्षित गरौ

२) CTEVT बाट मान्यता प्राप्त केयर गिभर कार्यक्रममा भर्ना खुल्यो (न्यूनतम योग्यता बाट कक्षा पास)

BALLB

Eligibility : +2 Passed in any faculty

Affiliated to Rajarshi Janak University

नियमित रुपमा स्वास्थ्य जाँच गरौं ।

नियमित स्वास्थ्य परीक्षण किन ?

- प्राणघातक रोगहरूको प्रारम्भिक अवस्थामा नै पहिचान गर्न,
- पहिचान भएका रोगको समयमा नै रोकथाम तथा उपचार गर्न,
- सम्भावित रोगको पुर्वानुमान गरी बच्न र बचाउन,
- दीर्घ रोगबाट बच्न,
- उपचार खर्च कम गर्न,

त्यसैले,

- स्वास्थ्य परीक्षण स्वास्थ्यमा गरिने लगानी हो,
- आफूलाई पायक पर्ने स्वास्थ्य संस्थामा गई नियमित रूपमा परीक्षण गराऔं,
- स्वस्थ र निरोगी बनौं ।

लुम्बिनी प्रदेश सरकार

आन्तरिक मामिला तथा कानुन मन्त्रालय
राप्ती उपत्यका (देउखुरी), नेपाल